

เสน่ห์ สีสัน สาวใต้

Charming light of southern girl

นางสาว ณัฐรุจา เลียนสุย

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

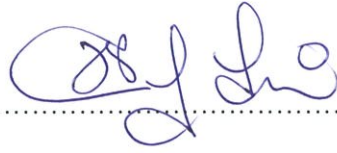
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559-2560

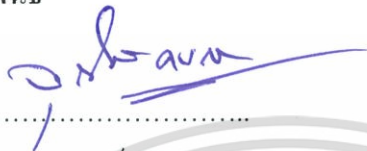
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

กรรมการ

กรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

.....
(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

กรรมการ

กรรมการ

.....
(อาจารย์กิติติ แสงแก้ว)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

กรรมการ

.....
(อาจารย์กฤษ งามสม)

กรรมการและเลขานุการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนนศ ดิรุจิเจริญ)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	เสน่ห์ สีสัน สาวใต้
	Charming light of southern girl
ชื่อ	นางสาว ณิชรุจจา เกียนสุข
รหัสนักศึกษา	56020503
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559 - 2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์

บทคัดย่อ

ผู้หญิงเป็นเพศที่ชอบความสวยงามเป็นชีวิตจิตใจ ความงามจึงกลายเป็นสิ่งที่คู่กับผู้หญิง แม้บางคนที่ไม่สามารถงามได้แต่กำเนิด ก็สามารถที่จะตกแต่งตนเองให้เกิดความสวยงามได้ เพราะความสวยงามสามารถสร้างความมั่นใจเพื่อเสริมบุคลิกของผู้หญิงให้ดูโดดเด่นในสายตาเพศตรงข้ามและในสังคม

ปัจจุบันผู้หญิงขาดความมั่นใจในตนเองสูงมาก เพราะค่านิยมของสังคมกำหนดคุณค่าของผู้หญิงที่ความสวยงาม ผู้หญิงจึงให้ความสำคัญเกี่ยวกับความสวยงามของรูปร่าง หน้าตา และยินยอมพร้อมที่จะปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เพื่อให้ได้มาซึ่งความสวยงามแบบตะวันตกที่สังคมกำหนดไว้ว่า เป็นความงามที่สังคมไทยเราชื่นชม แบบสาวงามตะวันตกเป็นความงามที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เกิดจากการทำศัลยกรรม

ข้าพเจ้ามองเห็นความงามของผู้หญิงที่สวยงามตามธรรมชาติมากกว่าตามกระแสค่านิยมยุคสมัยปัจจุบัน ข้าพเจ้าสนใจในความงามที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้หญิงทางภาคใต้ ที่มีใบหน้าสวยคมตามธรรมชาติมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปนิพนธ์ ประติมากรรม ผ่านกระบวนการเทคนิคประกอบสร้าง (Mixed media)

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ข้าพเจ้าได้รวบรวมความรู้ ประสบการณ์ในการเรียนสาขา
ประติมากรรมที่ได้สั่งสมนำมาสร้างสรรค์ ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานประติมากรรม ที่มีเนื้อหาของ
ผลงาน มีความหมายต่อตัวข้าพเจ้าในระหว่างการทำงานนั้น ข้าพเจ้าได้เจออุปสรรคปัญหาอย่าง
มากมาย มีหนทางแก้ปัญหา รวมไปถึงกระบวนการประกอบสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งนี้ผลงานข้าพเจ้า
สำเร็จและสมบูรณ์ก็ด้วยความรู้และแรงบันดาลใจที่ข้าพเจ้าได้ศึกษามา รวมไปถึงความกรุณาจาก
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์ ที่ให้คำปรึกษา ชี้แนะวิธีการทำงาน
ตลอดจนให้ความช่วยเหลือเป็นความรู้ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา พี่น้อง ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ที่ได้สนับสนุนทุนทรัพย์ใน
การส่งเสริมการทำงาน อีกทั้งยังคงคอยเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าในการทำงานตลอดจนสำเร็จและ
ตลอดจนครูอาจารย์ สาขาประติมากรรมที่เคารพทุกท่าน

ขอขอบคุณรุ่นพี่ รุ่นน้อง ภาควิชาวิจิตรศิลป์ ที่เป็นกำลังแรงใจ ให้ความช่วยเหลือในการทำงาน
และอำนวยความสะดวกในการทำศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าจนสำเร็จลุล่วง

ณัฐรุจา เกียนสุข

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	2
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	4
2.1 ทฤษฎีสุนทรียภาพ ของ จอห์น ฮอสเปอร์ (John Hospers)	4
2.2 ข้อมูลเชิงประจักษ์	5
2.2.1 ความงามของผู้หญิงในยุคปัจจุบัน	5
2.1.2 ผู้หญิงภาคใต้	6
2.1.3 ลวดลายผ้าพื้นบ้านของผู้หญิงภาคใต้	7
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	9
2.3.1 ผลงานศิลปกรรมของ โนริโกะ เอ็นโด (Ms.Noriko Endo)	9
2.3.2 ผลงานศิลปกรรมของ Kayla Arena และ Toby Barron	10
2.3.3 ผลงานศิลปกรรมของ ยามี่ละ ทะยี่	11
2.3.4 ผลงานศิลปกรรมของ Nathalie Seguin	12
2.3.5 ผลงานศิลปกรรมของ Gaylord Ho	13
2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	15
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	15
3.2 กระบวนการสร้างงาน	26
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	34
4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม	34

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	35
4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	50
บทที่ 5 บทสรุป	62
บรรณานุกรม	64
ภาพผลงานศิลปะ	65
ประวัติผู้เขียน	69

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. การแต่งกายประจำภาคใต้	7
2. เสื้อลูกไม้บุหงา ปักเลื่อม	8
3. อบรมเชิงปฏิบัติการ ด้านพื้นที่ลายผ้าปาเต๊ะฟรี, ภูเก็ต เจอร์นอล,มกราคม 6, 2017	8
4. PUBLISHED มกราคม 14, 2012 BY SOCLAIMON	9
5. For more information please visit	10
6. “จักรของแม่ ศิลปะเย็บปักผ้าของฉัน”	11
7. bronze medal,painting,60th,National	12
8. ELVIRA	13
9. Divine Embrace	14
10. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1	15
11. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 2	16
12. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 3	16
13. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 4	17
14. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 5	17
15. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 6	18
16. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 7	18
17. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 8	19
18. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	20
19. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	20
20. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 3	21
21. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 4	21
22. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 5	22
23. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 1	23
24. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 2	23
25. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 3	24
26. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 4	24
27. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 5	25

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
28.	การหล่อสัดส่วนใบหน้า	27
29.	ชิ้นส่วนใบหน้าผู้หญิง	27
30.	สัดส่วนของมือ	28
31.	สัดส่วนผู้หญิง	29
32.	ชิ้นส่วนของแขน	29
33.	การประกอบชิ้นงาน	30
34.	การติดลวดลาย	30
35.	เขียนแผ่นยางพารา	31
36.	การติดลวดลายผ้าปาเต๊ะ	31
37.	การเขียนลวดลาย	32
38.	การเขียนลวดลาย	32
39.	ชิ้นงานเสร็จสมบูรณ์	33
40.	ผู้หญิงภาคใต้	34
41.	ท่าทางการยืน (ผลงานชิ้นที่ 1)	35
42.	ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงของผลงานชุดที่ 1	36
43.	ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานชุดที่ 2	37
44.	ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานชุดที่ 3	38
45.	ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 1	39
46.	ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 1	40
47.	ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 1	40
48.	ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 2	41
49.	ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 2	41
50.	ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 2	42
51.	ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 3	43
52.	ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 3	43
53.	ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 3	44
54.	ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 3	44
55.	ภาพแสดงการวิเคราะห์สีผลงานชุดที่ 1	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
56.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หัตถ์ผลงานชุดที่ 1	45
57.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หัตถ์ผลงานชุดที่ 1	46
58.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หัตถ์ผลงานชุดที่ 2	46
59.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หัตถ์ผลงานชุดที่ 2	47
60.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หัตถ์ผลงานชุดที่ 2	47
61.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หัตถ์ผลงานชุดที่ 3	48
62.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หัตถ์ผลงานชุดที่ 3	48
63.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หัตถ์ผลงานชุดที่ 3	49
64.	ภาพแสดงการวิเคราะห์หัตถ์ผลงานชุดที่ 3	49
65.	ภาพวิเคราะห์ห้องค้ำประกอบผลงานชุดที่ 1	50
66.	ความหลากหลายของลวดลายชุดที่ 1	51
67.	ความสมดุลของงานชุดที่ 1	51
68.	สัดส่วนของงานชุดที่ 1	52
69.	ความเป็นเด่นผลงานชุดที่ 1	52
70.	ภาพวิเคราะห์ห้องค้ำประกอบผลงานชุดที่ 2	53
71.	ท่าทางการนั่งคนที่ 1	54
72.	รูปทรงการนั่งคนที่ 2	54
73.	ความสมดุลของงานชุดที่ 2	54
74.	สัดส่วนของคนผลงานชุดที่ 2	55
75.	สัดส่วนของคนผลงานชุดที่ 2	55
76.	ลวดลายงานชุดที่ 2	56
77.	ความเคลื่อนไหวผลงานชุดที่ 2	56
78.	ภาพวิเคราะห์ห้องค้ำประกอบผลงานชุดที่ 3	57
79.	ลวดลายงานชุดที่ 3	58
80.	ความสมดุลของรูปทรงงานชุดที่ 3	59
81.	สัดส่วนของใบหน้าและมือ ผลงานชุดที่ 3	59
82.	สัดส่วนของผ้าคลุม ผลงานชุดที่ 3	60
83.	สัดส่วนของชุดผู้หญิง ผลงานชุดที่ 3	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
84.	สัดส่วนของชุดผู้หญิง ผลงานชุดที่ 3	60
85.	ความโปร่งแสงของวัสดุ ผลงานชุดที่ 3	61
86.	ความเคลื่อนไหวของผลงานชุดที่ 3	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและข้อมูลอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

สำหรับผู้หญิงแล้ว แน่แน่นอนว่าเรื่องความสวยความงามเป็นสิ่งที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เป็นสิ่งที่เราต่างให้การยอมรับและเข้าใจกันดีว่า มันเป็นสัญชาตญาณของเพศหญิง เป็นเรื่องกลไกทางธรรมชาติที่มีมาตั้งแต่ในอดีตกาลแล้ว ความงามจึงกลายเป็นสิ่งที่คู่กับผู้หญิง แม้ว่าในบางคนที่ไม่สามารถงามได้ตั้งแต่กำเนิด ก็สามารถที่จะตกแต่งตนเองให้เกิดความงามจนทำให้ชายหนุ่มกลุ่มหลง ดังที่เราจะเห็นได้จากในวรรณคดีด้านความรักในหลายๆ เรื่องที่ผู้แต่งมักจะจินตนาการและคาดหวังให้ผู้หญิงเป็นหญิงงามเลอเลิศและสมบูรณ์แบบกันเกือบทั้งสิ้น

เมื่อผู้หญิงถูกคาดหวังผ่านเรื่องราวของสื่อต่างๆ มากมาย โดยเฉพาะหญิงงามที่กำเนิดอยู่ในชาติตระกูลที่มีเกียรติและมียศสูงส่ง ก็ยังมีมักจะถูกจินตนาการและคาดหวังว่าจะต้องเป็นคนที่สวยทั้งร่ายทรงและความงาม ในอดีตความงามของสตรียังถูกใช้เป็นเครื่องบ่งบอกความหมายถึงฐานะและบารมีของสามี หากสามีคนใดที่มีภรรยางามก็ย่อมได้รับการกล่าวขานและชื่นชม เมื่อความสวยงามของผู้หญิงถูกคาดหวังอย่างมากมาหลายยุคสมัย ตั้งแต่อดีตสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ส่งผลให้เกิดอาชีพต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย เช่น ช่างเสริมความงาม ช่างทำผม ช่างทำเล็บ และที่กล่าวถึงแพร่หลายอยู่ในปัจจุบันมากขึ้นก็คือการทำศัลยกรรมประเภทต่างๆ

การศัลยกรรมเสริมความงามได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ศัลยกรรมเสริมความงามยังเป็นปรากฏการณ์ที่ได้รับความสนใจอย่างสูงทั้งในวงการแพทย์ จิตวิทยา และสังคมวิทยา ว่าเพราะเหตุใดศัลยกรรมเสริมความงามจึงมีกระแสความนิยมสูงมากในช่วง 2 - 3 ทศวรรษที่ผ่านมา ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ศัลยกรรมเสริมความงามได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเนื่องจากความไม่พึงพอใจในรูปลักษณ์ของตนเอง จึงต้องการจะเปลี่ยนแปลงให้รูปร่างหน้าตาดูดีขึ้น หลายคนมักจะหมกมุ่นกับเรื่องความงามและรูปร่างหน้าตาเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้ที่มีลักษณะวัตถุนิยมสูงและมีแนวโน้มในการมองร่างกายเป็นเสมือนวัตถุ การทำร่างกายให้ดูดีโดดเด่นด้วยการทำศัลยกรรม ทำให้ตนเองรู้สึกว่ามีคุณค่าและความภาคภูมิใจ นอกจากนี้ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ กระแสสังคมยุคปัจจุบันที่นิยมชมชอบดารานักแสดง ที่มีหน้าตาสวยงาม และยอมรับว่าผ่านการทำศัลยกรรมเสริมความงามมาแล้ว ทำให้คนบางกลุ่ม เช่น วัยรุ่นยอมรับค่านิยมในเรื่อง ความสวยเหมือนดารา และมองว่าการทำศัลยกรรมไม่ใช่เรื่องเสียหายแต่อย่างใด แต่กลับช่วยทำให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

ปัจจุบันนี้ผู้หญิงมีแนวโน้มขาดความมั่นใจ เพราะค่านิยมของสังคมกำหนดคุณค่าของผู้หญิงที่ความสวย ผู้หญิงจึงให้ความสำคัญกับเรื่องความสวยงามมากกว่าเรื่องความสำเร็จจากหน้าที่การงานและฐานะทางการเงิน เนื่องจากการเรียนรู้ที่ว่า ความสำเร็จในชีวิตผู้หญิงมักมีเรื่องความสวยงามมาเกี่ยวข้อง อาทิ หากมีความสามารถใกล้เคียงกัน ผู้หญิงที่สวยกว่ามักจะได้รับโอกาสที่ดีกว่าผู้หญิงที่ไม่สวย กระแสในโลกปัจจุบันส่งอิทธิพลต่อผู้หญิงจำนวนมากจนทำให้ผู้หญิงขาดความมั่นใจ โดยเฉพาะกระแสในเรื่องความงาม เครื่องสำอางและศัลยกรรม ซึ่งทำให้ผู้หญิงเราต้องการดูดีมากขึ้นไปอีก สิ่งเหล่านี้จึงเปรียบเทียบเสมือนค่านิยมทางสังคมหรืออาจเป็นเรื่องของธรรมชาติที่สร้างสรรค์ให้มนุษย์เกิดการคัดเลือกทางสายพันธุ์สมบูรณ์และเหมาะสมให้เหลือรอดไว้ในสังคม และมันยังคงเป็นส่วนหนึ่งของจิตใต้สำนึกของมนุษย์ที่อยากจะกลบเกลื่อนให้หายไประหว่างสังคม ผู้หญิงจำนวนมากเข้าใจผิดว่า ตนเองไม่มีความงามเพราะเกิดมารูปร่างหน้าตาไม่สวย ขณะเดียวกันก็มีผู้หญิงจำนวนมากเข้าใจผิดว่า ตนเองเป็นคนงามเพราะเกิดมารูปร่างหน้าตาสวย แท้จริง ผู้หญิงไม่สวยก็อาจงามได้ และผู้หญิงสวยอาจไม่งามก็ได้

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ผู้หญิงเป็นเพศที่ชอบความงามเป็นชีวิตจิตใจ ปัจจุบันนี้มีการทำศัลยกรรมมากขึ้น และมักจะกำหนดความงามเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกสังคมกำหนดไว้ว่า เป็นความงาม ที่สังคมชื่นชมตามกระแสค่านิยมทำให้ผู้หญิงไทยเรายุคปัจจุบันนี้ขาดความมั่นใจเมื่อเห็นผู้หญิงคนอื่นมีหน้าตาสวยกว่าจนต้องเสียดสีกระแสนิยมการทำศัลยกรรมความงาม

ข้าพเจ้ามองเห็นความงามของผู้หญิงที่สวยงามตามธรรมชาติมากกว่าตามกระแสค่านิยมยุคสมัยในปัจจุบัน ข้าพเจ้าสนใจความงามที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้หญิงทางภาคใต้ที่มีใบหน้าสวยคมตามธรรมชาติ ซึ่งแท้จริงแล้ว ยังมีความงามจากภายในหรือจากอุปนิสัยใจคอที่ดี อ่อนโยน อ่อนหวาน จิตใจดี และมีเมตตา นับเป็นความสวยงามที่สร้างเองได้จากภายใน และยังสะท้อนให้บุคลิกของผู้หญิงมีเสน่ห์และมีคุณค่าในตัวเองอย่างมาก

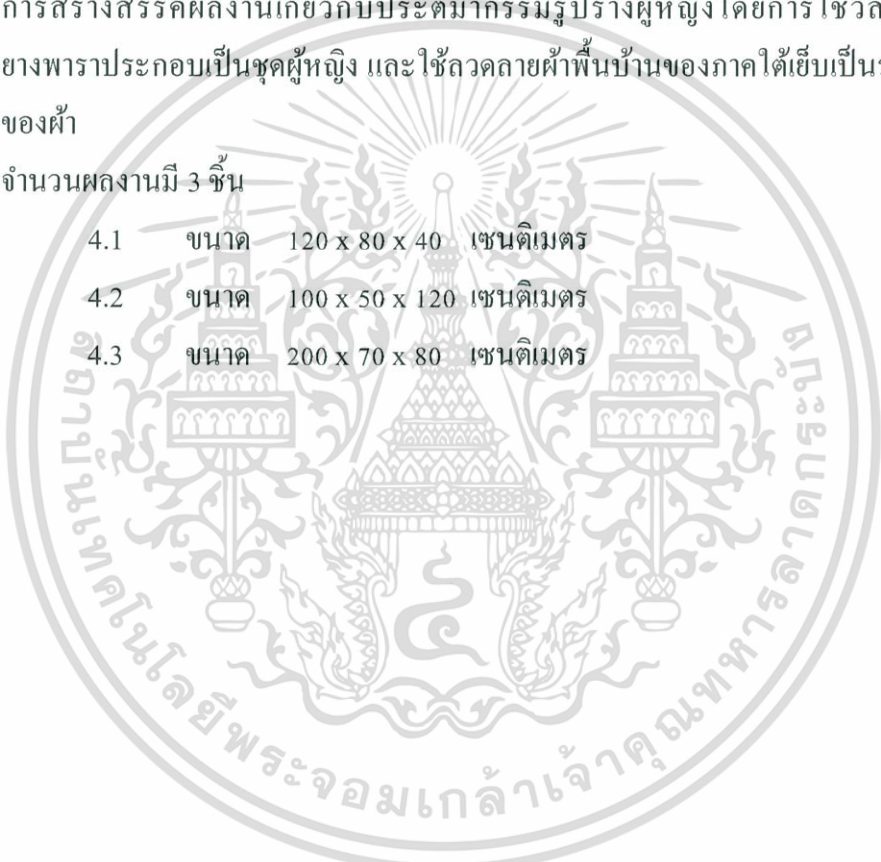
ข้าพเจ้าจึงนำมาถ่ายทอดผ่านผลงานศิลปะประติมากรรมโดยใช้แผ่นยางพาราซึ่งเป็นวัสดุที่ได้มาจากการประกอบอาชีพหลักของประชาชนภาคใต้นำมาตัดเย็บประกอบเป็นชิ้นส่วนสำคัญของตัวผลงาน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อให้เห็นถึงความงามที่เป็นธรรมชาติของผู้หญิง มากกว่าความงามตามค่านิยมสมัยใหม่
2. เพื่อให้เห็นความงามที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้หญิงภาคใต้
3. นำเสนอผลงานประติมากรรมโดยใช้วัสดุแผ่นยางพาราเป็นสื่อประกอบผลงาน

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ผู้หญิงภาคใต้ที่มีความงามในตัวเองตามธรรมชาติ มีหน้าตาและบุคลิกที่เป็นเอกลักษณ์
2. สร้างสรรค์ผลงานเป็นรูปทรงท่าทางบุคลิกต่างๆผู้หญิงภาคใต้
3. การสร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับประติมากรรมรูปร่างผู้หญิงโดยการใช่วัสดุเย็บแผ่นยางพาราประกอบเป็นชุดผู้หญิง และใช้ทวดลายผ้าพื้นบ้านของภาคใต้เย็บเป็นรายละเอียดของผ้า
4. จำนวนผลงานมี 3 ชิ้น
  - 4.1 ขนาด 120 x 80 x 40 เซนติเมตร
  - 4.2 ขนาด 100 x 50 x 120 เซนติเมตร
  - 4.3 ขนาด 200 x 70 x 80 เซนติเมตร

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

ผลงานประติมากรรมของข้าพเจ้าชุดนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับเสน่ห์ความงามของผู้หญิงภาคใต้ ข้าพเจ้าได้ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับความงามของผู้หญิง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน และข้าพเจ้าได้แบ่งหัวข้อการนำเสนอ ดังนี้

2.1 ทฤษฎีสุนทรียภาพ ของ จอห์น ฮอสเปอร์ (John Hospers)

2.2 ข้อมูลเชิงประจักษ์

2.2.1 ความงามของผู้หญิงในยุคปัจจุบัน

2.2.2 ผู้หญิงภาคใต้

2.2.3 ทวดลายผ้าพื้นบ้านของผู้หญิงภาคใต้

2.3 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.3.1 ผลงานศิลปกรรมของ โนริโกะ เอ็นโด (Ms.Noriko Endo)

2.3.2 ผลงานศิลปกรรมของ Kayla Arena และ Toby Barron

2.3.3 ผลงานศิลปกรรมของ ยามิสะ ทะยี่

2.4 แนวความคิด

2.1 ทฤษฎีสุนทรียภาพ ของ จอห์น ฮอสเปอร์ (John Hospers)

จอห์น ฮอสเปอร์ (John Hospers) ที่ว่า สุนทรียภาพ “เป็นลักษณะของประสบการณ์ที่ไม่มีผลในทางปฏิบัติ” นั่นก็หมายความว่า เมื่อเรามีสุนทรียภาพกับความงามของหญิงสาว เรามองเห็นหญิงสาวแล้วพอใจจนเปลือใจ เพราะได้มองเห็นสัดส่วนในตัวผู้หญิงว่าช่างพอเหมาะไปหมด (ค่าในตัว) ถึงกับเปลือออกทานว่า “เธอช่างงดงามอะไรขนาดนั้น” อย่างนี้เรียกว่า มีสุนทรียภาพเพราะเห็นค่าในตัวของผู้หญิง แต่ถ้าในทางตรงกันข้ามเมื่อเรามองเห็นหญิงสาวแล้วคิดต่อไปว่า ถ้าเอาไปขายจะได้ราคาดี อย่างนี้เรียกว่า ไม่มีสุนทรียภาพเพราะมองไม่เห็นค่าในตัว แต่กลับไปเห็นค่านอกตัวคือ เงิน หรือเห็นหญิงงามแล้วเกิดความใคร่ขึ้นมาแสดงว่าเห็นค่านอกตัวคือกามารมณ์ จัดว่าไม่มีสุนทรียภาพเช่นกัน (ทวิเกียรติ ไชยงยศ. 2528 : 3)

สุนทรียภาพคือความงามในธรรมชาติหรืองานศิลปะที่แต่ละบุคคลสามารถเข้าใจได้และรู้สึกได้ หรือเป็นความรู้สึก และความเข้าใจของแต่ละบุคคลที่มีต่อความงามในธรรมชาติหรืองานศิลปะใน ความหมายทั่วไปคำว่าสุนทรียภาพมักจะใช้ร่วมกับคำว่า ความสวยงาม (Beauty) แม้ว่าความสวยงามเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุนทรียศาสตร์ (Aesthetics) เป็นเนื้อหาว่าด้วยการศึกษาเรื่องมาตรฐานของความงามในเชิงทฤษฎีอันเกี่ยวกับประสบการณ์ทางสุนทรียภาพกฎเกณฑ์ทางศิลปะ สุนทรียศาสตร์นับว่าเป็นแขนงหนึ่งของปรัชญาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาคคุณค่า (Axiology) ในสมัยก่อนวิชานี้เป็นที่รู้จักกันในรูปของวิชาทฤษฎีแห่งความงาม (Theory of Beauty) หรือปรัชญาแห่งรสนิยม (Philosophy of taste)

ในปัจจุบันสุนทรียศาสตร์มีความหมายที่มีขอบเขตอิสระมากขึ้น ความหมายของคำนี้ในทางวิชาการก็คือ เป็นวิชาที่เกี่ยวกับการศึกษาศิลปะแขนงต่าง ๆ หลักการของศิลปะ กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ ประสบการณ์ทางศิลปะ นอกจากนี้ขอบเขตของความหมายยังได้ครอบคลุมไปถึงศิลปะกับชีวิต และสังคัมรวมทั้งความงาม และปรากฏการณ์ทั้งงดงามของธรรมชาติอีกด้วย

นอกจากนั้นยังมีนักปรัชญาเช่น โรเบิร์ต ชูมันน์ (Robert Schumann) ที่เป็นทั้งคีตกวี และนักวิจารณ์ที่มีความเห็นว่าความงามนั้นจัดได้เป็นสองประเภท คือความงามโดยธรรมชาติ และความงามที่เกิดโดยมนุษย์ ความงามที่เกิดโดยธรรมชาติคือการสัมผัส และรับรู้ถึงสิ่งงามที่ปรากฏในธรรมชาติ แต่ความงามที่เกิดโดยมนุษย์คือสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ และเข้าไปเกี่ยวข้องกับธรรมชาติ ชูมันน์ยังบอกอีกว่าในศิลปะมีความงามทั้งสองชนิดปรากฏอยู่ เพียงแต่ความงามโดยธรรมชาติคือความสุนทรีย์ทางอารมณ์ และความงามที่เกิดโดยมนุษย์คือความเข้าใจในผลงานศิลปะชิ้นนั้น

2.2 ข้อมูลเชิงประจักษ์

2.2.1 ความงามของผู้หญิงในยุคปัจจุบัน

ค่านิยมของผู้หญิงในยุคปัจจุบันเกี่ยวกับความงาม ผู้หญิงปัจจุบันนี้ที่มีหน้าตาสะสวยมักจะได้รับการยอมรับ และเปิดกว้างในด้านต่าง ๆ มากกว่าคนที่หน้าตาขี้เหร่ ผู้คนส่วนมากในสังคมยังนิยมความสวยของผู้หญิงมากกว่าคุณค่าที่มาจากตัวตนจริง ๆ หรือผู้หญิงที่มีความเก่งก็มีอาจที่จะผู้ทัดเทียมได้กับผู้หญิงที่สวยกว่าตนเอง ดังนั้นผู้หญิงก็ยังคงต้องพยายามสร้างสรรค์บุคลิกของตนเองให้ดูดี และสมบูรณ์แบบอยู่เสมอไม่ว่าจะด้วยหนทางใดก็ตาม เพราะค่านิยมที่ครอบงำความคิดเราไว้ ทำให้ผู้หญิงยุคใหม่หลายคนมองข้ามคุณค่าจากความงามภายในไปพร้อมกันด้วย แท้จริงแล้วยังมี ความงามจากภายในหรือจากอุปนิสัยใจคอที่ดี อ่อนโยน อ่อนหวาน จิตใจดี มีเมตตาแบบนี้ก็นับเป็น ความสวยงามที่สร้างเองได้จากภายใน และยังสะท้อนให้บุคลิกของผู้หญิงเรามีเสน่ห์ และคุณค่าในตัวเองอย่างมาก

ค่านิยมความงามของผู้หญิงในยุคปัจจุบันนี้ถือเป็นกระแสนิยมในสังคมไทย ที่ผู้หญิงให้ความสำคัญเกี่ยวกับความงามของรูปร่างหน้าตา และยินยอมพร้อมที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ได้มาซึ่งความงามแบบวัฒนธรรมตะวันตก ที่สังคมกำหนดไว้ว่าเป็นความงามที่สังคมชื่นชม ได้แก่ รูปร่างผอมเพรียว ผิวขาว ตากลมโต จมูกโด่งไม่มากรูปทรงหยดน้ำ รูปร่างเรียว ความงาม

แบบสาวตะวันตกเป็นความงามที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่เป็นประดิษฐ์กรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นคือความงามที่สามารถสั่งได้ จัดการได้ด้วยการทำศัลยกรรม และเทคโนโลยีทางการแพทย์ จัดเป็นความคิดของคนในสังคมเบื้องหลังมายุคนี้คือ มาจากอุดมการณ์ที่เชื่อว่าทุนเป็นสิ่งที่สามารถซื้อความงามได้ ในทางตรงข้ามมีการผลิตมายุคติดต่อด้านนั้นคือมีชาวผู้หญิงที่เป็นคารา และผู้หญิงธรรมดาเสียชีวิต หรือเสียโฉมจากการทำศัลยกรรมทำให้เป็นผลกระทบที่เป็นปัญหา ก่อให้เกิดข้อเสียตามมา

2.1.2 ผู้หญิงภาคใต้

ประชาชนในภาคใต้มีการแต่งกายต่างกันตามเชื้อชาติทำให้การใช้วัสดุ และรูปแบบมีลวดลายเอกลักษณ์ไปตามเชื้อชาติ ถ้าเชื้อสายจีนจะแต่งแบบจีน ถ้าเป็นชาวมุสลิมก็จะแต่งคล้ายกับชาวมาเลเซีย จะแบ่งลักษณะการแต่งกายได้ดังนี้

1.กลุ่มเชื้อสายจีน – มาลายู เรียกชนกลุ่มนี้ว่ายะหยาหรือ ยอนย่า เป็นกลุ่มชาวจีนที่มีเชื้อสายฮกเกี้ยนที่มาสมรสกับชนพื้นเมืองเชื้อสายมาลายู ชาวยะหยาจึงมีการแต่งกายอันสวยงามที่ผสมผสานรูปแบบของชาวจีน และมาลายูเข้าด้วยกันอย่างงดงาม ฝ่ายหญิงใส่เสื้อคลุมลายดอกไม้รอบคอ เอวและปลายแขนอย่างงดงามนิยมนุ่งผ้าซิ่นปาเต๊ะ ฝ่ายชายยังคงแต่งกายคล้ายรูปแบบจีนดั้งเดิมอยู่

2.กลุ่มชาวไทยมุสลิมชนดั้งเดิมของดินแดนนี้นับถือศาสนาอิสลาม และมีเชื้อสายมาลายู ยังคงแต่งกายตามประเพณีอันเก่าแก่ฝ่ายหญิงมีผ้าคลุมศีรษะ ใส่เสื้อผ้ามีสติลหรือลูกไม้ด้วยยาวแบบมลายู นุ่งซิ่นปาเต๊ะหรือซิ่นทอแบบมาลายู ฝ่ายชายใส่เสื้อคอตั้งสวมกางเกงขาสั้น และมีผ้าโสร่งพันส้นที่เรียกว่าผ้าซองเก็ดพันรอบเอว ถ้าอยู่บ้านหรือท่าลงจะใส่โสร่งลายตารางทอด้วยฝ้าย และสวมหมวกถักหรือเย็บด้วยผ้ากำมะหยี่

3.กลุ่มชาวไทยพุทธชนพื้นบ้านแต่งกายคล้ายชาวไทยภาคกลาง ฝ่ายหญิงนิยมนุ่งโจงกระเบนหรือผ้าซิ่นด้วย ผ้ายกอันสวยงาม ใส่เสื้อสีอ่อนคอกลมแขนสามส่วน ส่วนฝ่ายชายนุ่งกางเกงขาสั้นหรือโจงกระเบนเช่นกันสวมเสื้อฝ้าย และมีผ้าขาวม้าผูกเอวหรือพาดบ่าเวลาออกนอกบ้านหรือไปงานพิธี

ภาพที่1 การแต่งกายประจำภาคใต้

(ที่มา : <http://www.thainame.net/weblampang/fourthai/page2/sount.html>)

2.1.3 ลวดลายผ้าพื้นบ้านของผู้หญิงภาคใต้

การแต่งกายของชาวภาคใต้อาศัยผ้าหลายรูปแบบ ทั้งผ้าฝ้าย ผ้าแพร ผ้าเขียนลายเทียน ผ้ามัด-ย้อม แต่ชาวบ้านปักยี่ได้ทั่วไป แบบเดิมนิยมนุ่งผ้าคล้ายผ้าขาวม้ามีสีแดง การนุ่งผ้าปาเต๊ะหรือบาติกที่มีลวดลายสีสันหลากหลายเป็นความนิยมในช่วงหลัง จากการรับอิทธิพลของผ้ามาเลเซีย อินโดนีเซีย ชาวไทยมุสลิมภาคใต้นิยมนุ่งโสร่งที่มีความคล้ายกับกับผ้าขาวม้าของทางภาคอีสาน ผู้หญิงจะนุ่งผ้าปาเต๊ะหรือผ้าบาติก ซึ่งลวดลายของผ้าปาเต๊ะหรือบาติกแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์การแต่งกายของผู้หญิงภาคใต้ การนุ่งผ้าปาเต๊ะให้ออกมาดูสวยงามนั้นก็ต้องมีเทคนิคเฉพาะเพื่อให้สามารถโชว์ลายทั้งสองที่อยู่บนผ้าได้อย่างกลมกลืน และสวยงาม ผ้าปาเต๊ะเคยเป็นที่นิยมเป็นอย่างมากในผู้หญิงภาคใต้ จนกระทั่งมีวัฒนธรรมของการใส่กระโปรงเข้ามาแทนที่จึงทำให้การนุ่งผ้าปาเต๊ะลดน้อยลง ปัจจุบันคนได้ส่วนใหญ่มักจะนุ่งเสื้อผ้าตามแฟชั่นที่มีขายอยู่ตามท้องตลาดทั่วไป แต่ยังมีบางส่วนที่ยังคงนุ่งผ้าปาเต๊ะอยู่ และมีการนำลวดลายของผ้าปาเต๊ะมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากันกับยุคสมัย ผ้าที่มีชื่อเสียงของทางภาคใต้อีกจะมีด้วยกัน คือผ้ายกเมืองนครศรีธรรมราช ผ้าทอเกาะขอม ผ้าทอนาหมื่นศรี ผ้าทอพุมเรียง ผ้าหางกระรอก ผ้าปาเต๊ะผ้าทอปัตตานี เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2 เสื้อถูกไม้บุหงา ปักเลื่อม

(ที่มา: http://sawadmarket.com/view_post_image/204562)

ผ้า “ปาเต๊ะ” หรืออีกชื่อหนึ่งคือ “บาดิก” เป็นผ้าที่มีวิธีการทำโดยใช้เทียนปิดส่วนที่ไม่ต้องการให้ติดสี ใช้วิธีการแต้ม ระบาย หรือย้อมในส่วนที่ต้องการให้ติดสี มีการสร้างลายที่ซับซ้อน ในการทำผ้า 1 ผืนจะมี 2 ลาย และสีหลัก 2 สี ลวดลายความงามของผ้าได้รับอิทธิพลมาจาก “บุหงา รามายา” คือนามเรียกขานของดอกชบาในดินแดนมลายู ที่ได้รับการยกย่องเป็นดอกไม้ประจำชาติประเทศมาเลเซีย และเป็นดอกไม้ประจำจังหวัดปัตตานีเช่นกันบุหงารามายามีหลายสี แดง ขาว เหลือง ชมพู และงาช้าง มีทั้งดอกไม้ใหญ่และดอกไม้เล็กใบเป็นใบเดี่ยว รูปมน ขอบใบเป็นรอยหยัก ปลายใบแหลม แต่ไม่มีก้าน การทำผ้าบาดิกระยะแรกทำกันในหมู่ชนชั้นสูงหรือทำเฉพาะในวัง ใช้สำหรับกลุ่มคนชั้นสูง ต่อมาศิลปะการทำผ้าบาดิกขยายวงกว้างขึ้นมีการพัฒนาเทคโนโลยีการพิมพ์ลาย ทำให้ราคาถูกลงหาซื้อได้ง่ายขึ้นแม้ในตลาดสด จึงกลายมาเป็นที่นิยมของผู้หญิงภาคใต้

ภาพที่ 3 อบรมเชิงปฏิบัติการ ด้านพื้นที่ลายผ้าปาเต๊ะฟรี, ภูเก็ต เจอร์นอล, มกราคม 6, 2017

(ที่มา: <https://phuketjournal.com/paint-free.html>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.3.1 ผลงานศิลปกรรมของ โนริโกะ เอ็นโด (Ms.Noriko Endo)

ศิลปินชาวญี่ปุ่นผู้มีชื่อเสียงระดับโลกจากการวาดภาพภูมิประเทศ และการวาดภาพธรรมชาติ ด้วย เครื่องจักรตองแกรม เทคนิคการเย็บปักถักร้อยโดยใช้ด้ายสีเย็บบนผ้าเป็นจังหวะให้เป็นรูปภูมิประเทศหรือธรรมชาติที่ดูมีชีวิตชีวาเหมือนจริง

ศิลปินนำเพียงเศษผ้าเหลือใช้ที่ใครหลายคนเห็นว่าเป็นเศษขยะไร้ประโยชน์ แต่ศิลปินโนริโกะ เอ็นโด ก็ได้พิสูจน์ให้โลกเห็นแล้วว่าหากอาศัยความมุ่งมั่นเต็มด้วยไอเดียนวัตกรรมสร้างสรรค์ ใช้เศษผ้าเหล่านั้นมาแปะ ให้เกิดเป็นลวดลายแล้วเย็บด้วยเครื่องจักรผ่านเทคนิคการเย็บปักถักร้อย

ข้าพเจ้าสนใจกระบวนการเทคนิคการนำเศษผ้ามาเย็บของศิลปิน รายละเอียดการวิธีการเย็บที่มีช่วงจังหวะ และสีสันจนเกิดเป็นผลงานศิลปะที่สวยงาม มีความทับซ้อนกันของเส้นด้ายเล็ก ๆ ทำให้ผลงานออกมาประณีต ข้าพเจ้าจึงนำเอากระบวนการสร้างสรรค์เหล่านี้มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ภาพที่ 4 PUBLISHED มกราคม 14, 2012 BY SOCLAIMON

(ที่มา: <https://soclaimon.wordpress.com>)

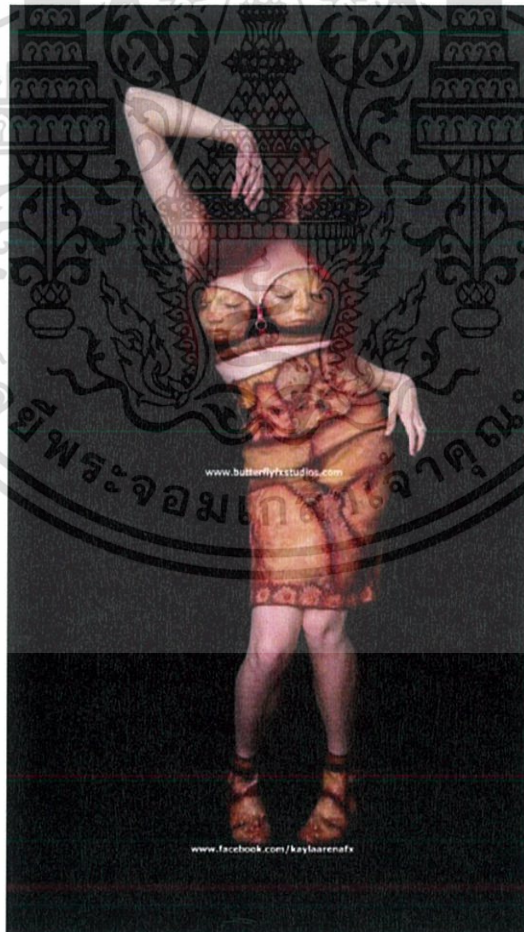
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 ผลงานศิลปกรรมของ Kayla Arena และ Toby Barron

ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานเป็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายต่าง ๆ ออกแบบเสื้อผ้าให้คล้ายกับผิวหนังมนุษย์ ซึ่งคล้ายกับพฤติกรรมของเอ็ด เจน (Ed Gein) ฆาตกรโรคจิตที่เอาผิวหนังของเหยื่อมาทำเป็นเฟอร์นิเจอร์ และชื่นชอบการเอาหนังมนุษย์มาทำเป็นเครื่องนุ่งห่ม โดยทั้งคู่ได้แรงบันดาลใจมาจากออกพฤติกรรมของ เอ็ดเจิน (Ed Gein) จนกลายเป็นฆาตกรต่อเนื่องที่โด่งดังที่สุดในประวัติศาสตร์ของอเมริกา

เทคนิคการสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายสุดแปลกจากผลงานของ Kayla Arena และ Toby Barron ที่พวกเขาได้สร้าง และออกแบบขึ้นมาให้มีลักษณะคล้ายกับผิวหนังของมนุษย์ และไม่ได้ทำมาจากหนังของคนจริง ๆ แต่ถูกทำขึ้นมาจากซิลิโคน และน้ำยางให้เหมือนผิวหนังของมนุษย์

ข้าพเจ้าชื่นชอบวิธีการออกแบบเครื่องแต่งกายผ่านเทคนิค และวิธีการเย็บโดยใช้วัสดุที่มีความยืดหยุ่น การเย็บประดิษฐ์ประต้อจนเกิดเป็นผลงานสามมิติ ผลงานของศิลปิน Kayla Arena และ Toby Barron จึงเป็นแรงบันดาลใจส่วนหนึ่งที่นำมาปรับใช้ทั้งเทคนิค และวิธีการในงานศิลปกรรมของข้าพเจ้า

ภาพที่ 5 For more information please visit

(ที่มา <https://www.facebook.com/kaylaarenafx/>)

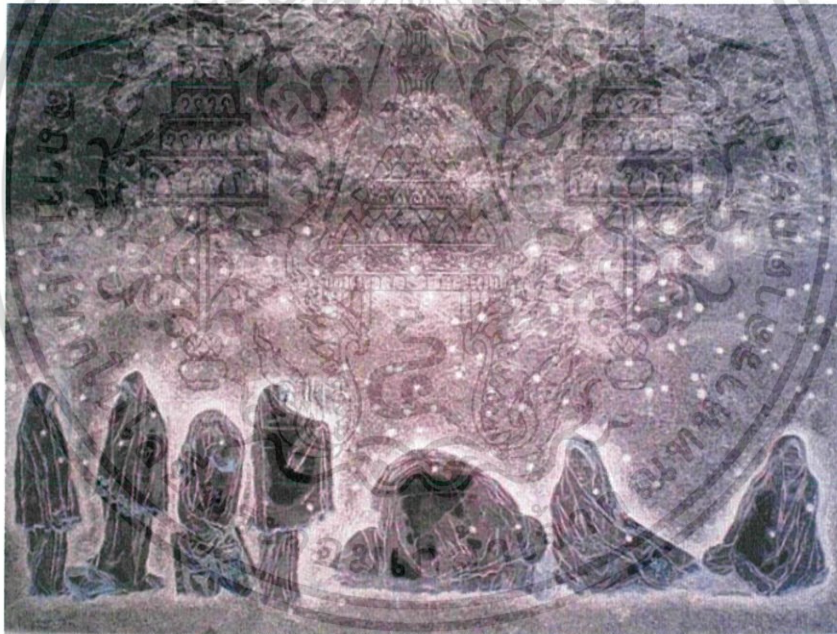
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 ผลงานศิลปะกรรมของ ยามี่ลี๊ะ ะยะยี

ศิลปินหญิงวัย 24 ปี จากนราธิวาสผลงานศิลปะของยามี่ลี๊ะในช่วงแรก ๆ ยังคงเป็นภาพวาดด้วย สีอะคริลิก และสีน้ำมันบ้างก็วาดให้เป็นรูปทรงของสถาปัตยกรรมเช่น มัสยิด ยังไม่ได้เปลี่ยนมาเป็นศิลปะการเย็บปักผ้าดังเช่นปัจจุบัน ศิลปินไม่ได้เลือกใช้พู่กันจุ่มสีระบายลงไปบนผืนผ้าใบแต่จะใช้ปลายเข็มแทนพู่กัน ใช้ด้ายสีต่าง ๆ แทนสีใช้ผ้าแทนผืนผ้าใบเพื่อทำงานศิลปะ

ขณะนี้ ยะมีลี๊ะกำลังสนใจเรื่องบทบาท และหลักปฏิบัติของสตรีมุสลิม โดยเฉพาะเรื่องการแต่งกาย ไม่เพียงแต่จะนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างงาน ศิลปินยังมีความฝันจะออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีมุสลิมที่ถูกต้องตามหลักศาสนา เอาไว้ให้สตรีมุสลิมมีไว้เป็นแนวทางในการแต่งกาย

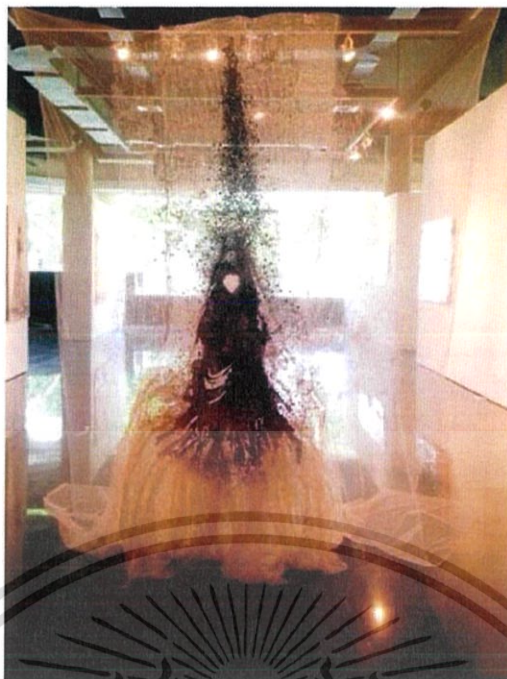
ข้าพเจ้าสนใจในเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงาน และแนวความคิดของการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีมุสลิมมาเป็นแรงบันดาลใจส่วนหนึ่ง และนำมาปรับใช้ในผลงานประติมากรรมของข้าพเจ้า

ภาพที่ 6 “จักรของแม่ ศิลปะเย็บปักผ้าของฉันทน์”

(ที่มา: <http://www.manager.co.th>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Bronze medal, Painting, 60th National Exhibition of Art

ภาพที่ 7 bronze medal, painting, 60th, National

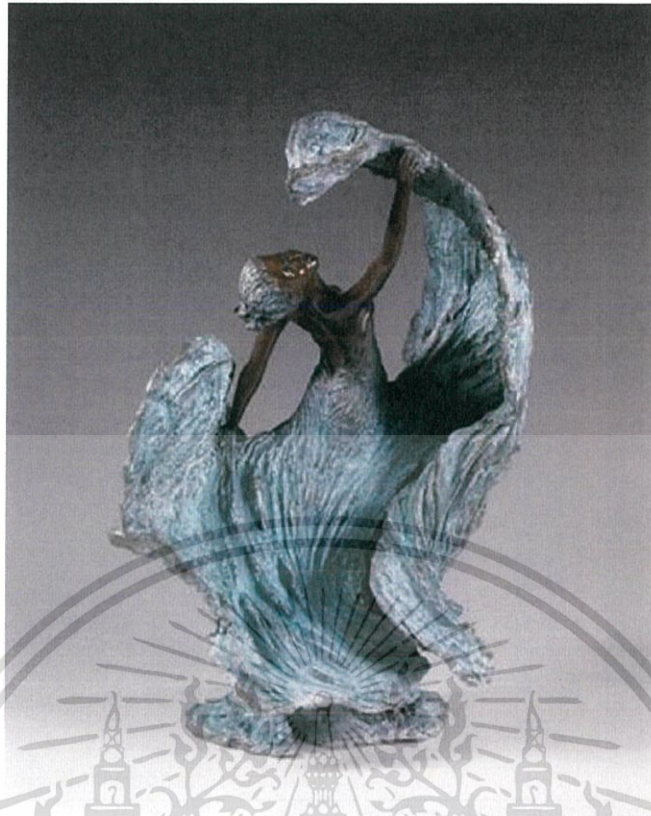
(ที่มา: <http://www.manager.co.th>)

2.3.4 ผลงานศิลปกรรมของ Nathalie Seguin

ศิลปินชาวฝรั่งเศสที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายจากการเดินรำ มองเห็นความงามของท่วงท่าที่อันสง่างาม และความพลิ้วไหวของผ้าที่สะบัดไปมา ทำให้เขารู้สึกว่าการแสดงออกของการเคลื่อนไหวจากร่างกายนั้นมีความรู้สึกที่หนักแน่น และจริงจังแรงบันดาลใจนี้ได้ถูกต่อยอดไปเป็นงานประติมากรรมที่สร้างสรรค์จากวัสดุจากธรรมชาติ นอกจากการใช้ไม้เป็นตัวถ่ายทอดความรู้สึกที่เคลื่อนไหวแล้วการแต้มด้วยสีส้น และพื้นผิวของไม้แสดงให้ผลงานมีชีวิตชีวาเหมือนจริง

ข้าพเจ้าให้ความสนใจกับการแสดงออกที่เปิดเผยอย่างจริงจัง ถ่ายทอดอารมณ์ของท่วงท่าที่หมุนวน และการบิดพลิ้วของผ้า ทำให้งานมีความเคลื่อนไหวทางความรู้สึกไม่หยุดนิ่ง ท่วงท่าที่มีความอ่อนช้อยนั้นเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกันกับการเลือกใช้วัสดุไม้ที่มีความแข็ง ข้าพเจ้าประทับใจผลลัพธ์ของการที่รวมทั้งสองสิ่งนี้เข้ากันได้อย่างลงตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

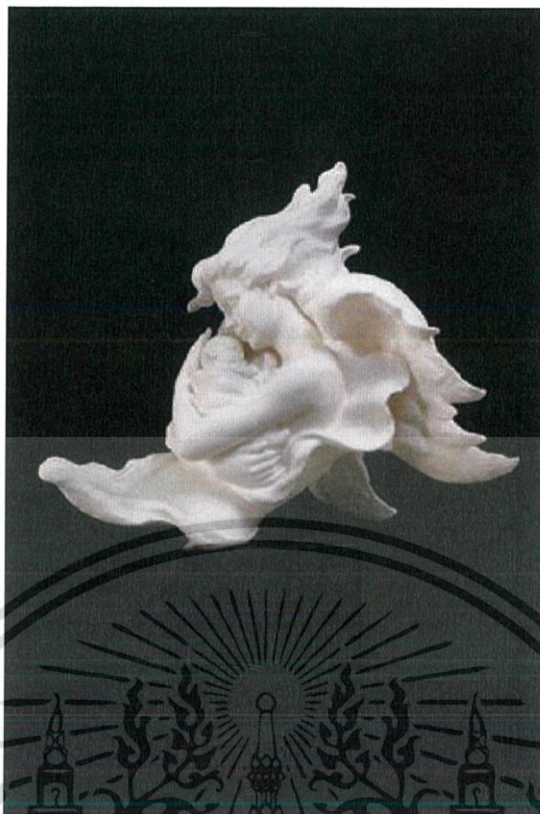
ภาพที่ 8 ELVIRA

(ที่มา : <http://www.galerie713.be/artistes/nathalie-seguin/>)

2.3.5 ผลงานศิลปะกรรมของ Gaylord Ho

ศิลปินชาวไต้หวันที่มีชื่อเสียง ได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินต้นแบบประติมากรรม วิถีคิดของเขาเริ่มจากการสังเกต และการจับภาพของอารมณ์การเคลื่อนไหวที่มีความว่องไวอยู่ตลอดเวลา รูปปั้นของเขาเป็นตัวแทนออกของจิตวิญญาณมนุษย์ ที่มีความทะเยอทะยานในขณะที่มุ่งมั่นที่จะก้าวข้ามการต่อสู้ชีวิตในชีวิตประจำวัน และกลายเป็นสิ่งที่มีมากกว่าความใฝ่ฝัน เขาถ่ายทอดความงามที่ยกระดับขึ้นเพื่อเป็นกำลังใจให้กับผู้อื่นในการดำเนินชีวิต และการกำหนดเป้าหมายเห็นได้ชัดจากผลงานที่ชื่อว่า “Transcendence นางฟ้าที่กำลังเอื้อมสูงขึ้น” การมองโลกอย่างเชื่อมั่นในพลังของตนเอง และการเป็นแบบอย่างในการให้กำลังใจนั้นทำให้เขาถ่ายทอดผลงานออกมาได้อย่างสมบูรณ์อ่อนโยน

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปินท่านนี้เห็นถึงความเชื่อมั่นในตัวเอง การถ่ายทอดอารมณ์ของตัวเองผ่านงานประติมากรรมและกระจายสู่คนที่ได้รับชม ทำให้ตระหนักถึงความสำคัญในทุกกระบวนการตั้งแต่วิถีคิด การสร้างผลงาน และการสื่อถึงผู้รับชม

ภาพที่ 9 Divine Embrace

<http://www.shafferfineart.com/Divine%20Embrace%20Parian.jpg>

2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์

การสร้างสรรคงานศิลปะของข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจมาจาก คุณค่าความงามในตัวตนของผู้หญิงทุกคนที่มีหน้าตาบุคลิกภาพที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะคนแตกต่างกันไปทั้งรูปร่าง หน้าตา และสีผิวผู้หญิงทุกคนมีความงามในตัวตนที่มีลักษณะเด่นแตกต่างกันไป เช่นผู้หญิงภาคใต้ผิวสีเข้มแต่มีใบหน้าคมสวย หรือผู้หญิงภาคเหนือที่มีผิวขาวเป็นต้น ข้าพเจ้ามองเห็นความงามของผู้หญิงที่สวยงามตามธรรมชาติมากกว่าตามกระแสค่านิยมยุคสมัยในปัจจุบัน เพราะค่านิยมที่ครอบงำความคิดเราไว้ ทำให้ผู้หญิงยุคสมัยใหม่หลายคนมองข้ามคุณค่าจากความงามภายใน

โดยนำเอาความคิดและแรงบันดาลใจ และถ่ายทอดผ่านผลงานประติมากรรมด้วยเทคนิคการประกอบสร้าง (Mixed media) โดยใช้วัสดุแผ่นยางพารา ซึ่งเป็นวัสดุที่ได้มาจากการประกอบอาชีพหลักของประชาชนภาคใต้ ประกอบการเย็บลวดลายผ้าปาเต๊ะที่เป็นลวดลายผ้าพื้นบ้านของภาคใต้ เพื่อให้เกิดเอกลักษณ์ของท้องถิ่น และเกิดสีสันในผลงาน

ข้าพเจ้าสนใจความงามที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้หญิงทางภาคใต้ ที่มีใบหน้าสวยคมตามธรรมชาติ ซึ่งแท้จริงแล้วยังมีความงามจากภายใน หรือจากอุปนิสัยใจคอที่ดี อ่อนโยน อ่อนหวาน จิตใจดี และมีเมตตา นับเป็นความสวยงามที่สร้างเองได้จากภายใน และยังสะท้อนให้เห็นบุคลิกของผู้หญิงมีเสน่ห์ และมีคุณค่าในตัวเองอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าเริ่มมาจากความงามของผู้หญิง ที่มีความงามแบบตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นความงามแบบไม่ปรุงแต่งตามค่านิยมยุคสมัยปัจจุบัน ที่ให้ความสำคัญเรื่องความงามแบบผู้หญิงแบบตะวันตกที่สังคมกำหนดไว้ว่าเป็นความงามที่สังคมชื่นชม

ข้าพเจ้าสนใจความงามของผู้หญิงภาคใต้ ที่มีหน้าตาเป็นเอกลักษณ์มีลักษณะใบหน้าสวยคม ตากลมโตจมูกโด่ง คิ้วคดหนาแบบธรรมชาติโดยไม่ทำศัลยกรรม ข้าพเจ้าชื่นชมความงามของผู้หญิงที่เป็นธรรมชาติ คือความสุนทรีย์ทางอารมณ์ ที่มีบุคลิกภาพเฉพาะคนมีความแตกต่างกันไป มากกว่าความงามตามกระแสนิยมยุคปัจจุบัน จึงนำมาถ่ายทอดผ่านภาพร่าง และนำมาสู่การสร้างผลงานประติมากรรมโดยศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งต่าง ๆ นำเนื้อหา มาทำศิลปะนิพนธ์ เพื่อค้นหาแนวทางในการพัฒนารูปแบบผลงาน ให้มีความเหมาะสมกับแนวความคิดของข้าพเจ้า จากนั้นจึงเริ่มทำการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมทุกชิ้น สามารถเรียงลำดับขั้นตอนได้ดังนี้

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 10 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 12 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 15 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 16 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 6

ภาพที่ 16 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 17 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 8

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 1

ข้าพเจ้าสนใจบุคลิกท่าทางของผู้หญิงที่ดูเป็นธรรมชาติ โดยผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้จัดทำทางองค์ประกอบระหว่างเพื่อนผู้หญิงสองคน ที่เป็นเพื่อนสนิทโดยจัดทำท่าบุคลิกให้ดูสดใส ร่าเริง

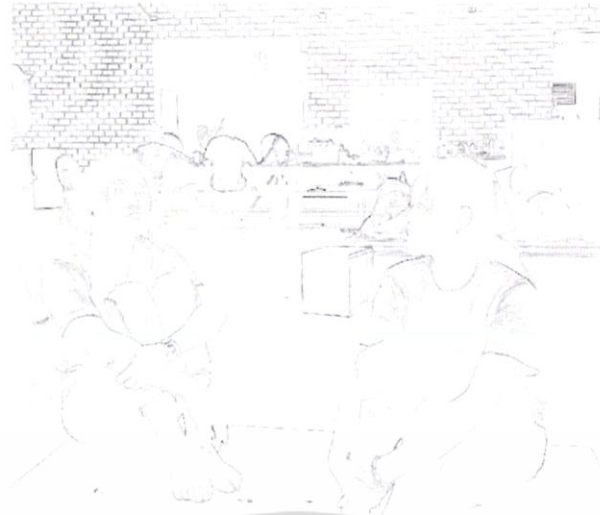
ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 ไปทำงานจริงเพราะองค์ประกอบของรูปแบบงานน่าสนใจ เนื่องจากเป็นท่าทางการยืนทั้งสองคนกำลังจับมือทำให้องค์ประกอบของงานดูเหมาะสม และเป็นธรรมชาติมากกว่าชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพที่ 19 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 20 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 21 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

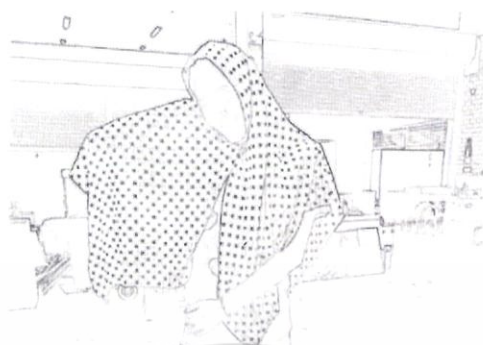
ภาพที่ 22 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 5

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 2

ข้าพเจ้าสนใจบุคลิกท่าทางทางของผู้หญิงที่ดูเป็นธรรมชาติ ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้จัดทำทางการนั่งทำกิจกรรมร่วมกันของเพื่อนผู้หญิงให้ดูมีบุคลิกท่าทางที่น่าสนใจ

ได้นำภาพร่างชั้นที่ 1 ไปทำงานจริงเพราะรูปแบบชิ้นงานที่ 1 มีกิริยาท่าทางของผู้หญิงทั้งสองคนกำลังดึงมือกัน ทำให้มองเห็นแล้วสามารถคิดต่อได้ว่าพวกเขาอาจจะกำลังทำกิจกรรมอะไรบางอย่างและองค์ประกอบรูปแบบของงานน่าสนใจ

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพที่ 24 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 26 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 27 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 5

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 3

ผลงานชุดนี้เป็นท่าทางการขึ้นของผู้หญิงที่กำลังขึ้นจับผ้าคลุมหัวของตัวเองราวกับสนใจใน
 ทวตลายบนพื้นผ้าคลุม องค์ประกอบของงานชุดนี้มีรูปแบบลักษณะกริยาของผู้หญิงที่น่าสนใจ

ได้นำภาพร่างชั้นที่ 3 ไปทำงานจริงเพราะลักษณะท่าทางการขึ้นบิดตัวจับผ้าคลุมทำให้งาน
 ชั้นนี้น่าสนใจ เนื่องจากรูปแบบของชิ้นงานมีพื้นที่ว่างระหว่างช่องของแขน รูปแบบงานชั้นนี้จึงมี
 ความสมบูรณ์มากกว่าชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2

3.2 กระบวนการสร้างงาน

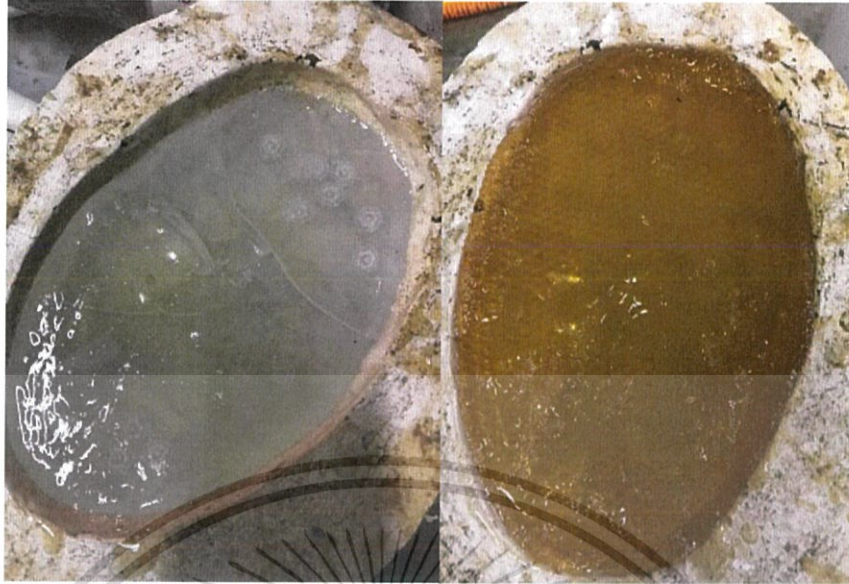
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงาน

วัสดุ	อุปกรณ์
1. ปูนพลาสติก	1. กะละมังผสมปูน
2. โยมะพร้าว	2. ค้อน
3. เรซินหล่อใส, ตัวเร่งแข็ง	3. ลีว
4. สีผสมเรซิน	4. ไม้ปั่น
5. ซิลิโคน, ตัวเร่งยาง	5. แปรงทาสี
6. ผ้าก๊อด	6. เครื่องเจีย
7. วาสลิน	7. ทรายหยาบ
8. น้ำยาล้างจาน	8. กาวยาง
9. แผ่นยางพารา	9. ผ้าปาเต๊ะ
10. น้ำส้มสายชู	10. เจ็ม, เชือกเทียน

ข้าพเจ้าเลือกผลงานชิ้นที่ 3 มาแสดงขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ผลการประติมากรรม
ผู้หญิงภาคใต้โดยลำดับขั้นตอนไว้ดังนี้

1. ใช้ดินปั้นขึ้นรูปสัดส่วนของใบหน้าผู้หญิงเสร็จแล้วทำพิมพ์ด้วยปูนพลาสติก
2. หล่อใบหน้าผู้หญิงโดยใช้เรซินใสเทใส่พิมพ์ชั้นแรกเมื่อเรซินแห้งแล้วใส่ลายดอกของ
ผ้าลูกไม้ และแผ่นยางพาราทับลงไป จากนั้นเทเรซินชั้นที่สอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 28 การหล่อสกัดส่วนใบหน้า

3. แกะพิมพ์ที่หล่อสกัดส่วนของใบหน้าออกแล้วใช้กระดาษทรายขัดผิวงานจนใสและละเอียด จากนั้นพ่นสเปรย์เคลือบเงาให้เรซินดูใสขึ้น

ภาพที่ 29 ชิ้นส่วนใบหน้าผู้หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การทำพิมพ์หล่อมือผู้หญิงจริงโดยใช้ยางชิลิโคนทำพิมพ์ขึ้นมา จากนั้นใช้เรซินใสผสมสีเหลืองหล่อชิ้นส่วนของมือทั้งสองข้าง เมื่อเรซินแห้งแล้วจึงแกะพิมพ์ชิลิโคน

ภาพที่ 30 สักส่วนของมือ

5. ใช้หุ่นจำลองที่มีสัดส่วนความสูงเท่าคนจริงมาเป็ียนนุคลิกท่าทางตามรูปแบบของภาพร่างงานชุดที่ 3 โดยการใช้เรซินในการประกอบชิ้นส่วนและเพิ่มมวลของผิวให้ได้สัดส่วน ข้าพเจ้าใช้หุ่นจำลองมาเป็นโครงด้านในของงานชิ้นที่ 3 เนื่องจากพื้นผิวของหุ่นมีลักษณะ โปร่งแสงซึ่งมีคุณสมบัติโปร่งแสงเหมือนกันกับวัสดุแผ่นยางพารา

ภาพที่ 31 สักส่วนผู้หญิง

ภาพที่ 32 ชิ้นส่วนของแขน

6. นำชิ้นส่วนของแขน มือ และใบหน้าผู้หญิง มาติดประกอบกับสักส่วนของหุ่นผู้หญิง โดยใช้วิธีการติดชิ้นส่วนต่างๆด้วยเรซิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 33 การประกอบชิ้นงาน

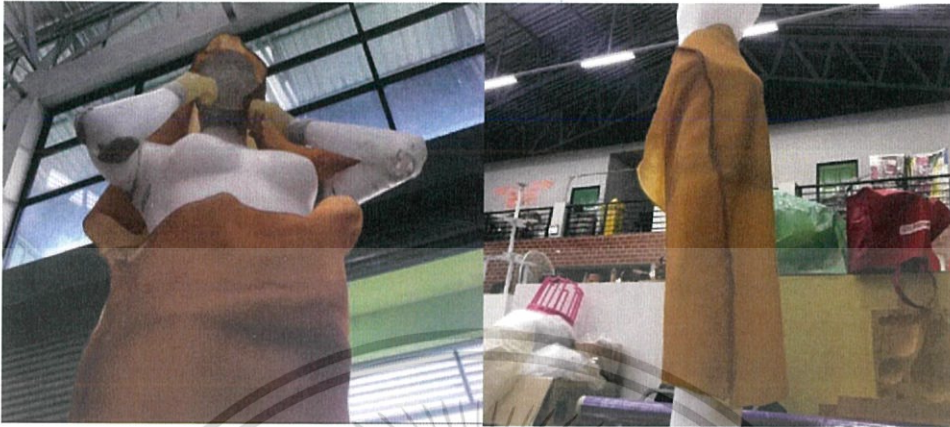
7. ตัดลวดลายดอกไม้จากผ้าปาเต๊ะ ซึ่งเป็นผ้าพื้นบ้านของทางภาคใต้จึงนำลวดลายของผ้าปาเต๊ะที่ตัดไว้มาติดทับลงบนแผ่นยางพาราโดยใช้กาวติด จากนั้นใช้น้ำยาราดทับทั้งหมดอีกที ตากแดดจนแห้งแล้วนำมาตัดเป็นรูปทรงของดอกไม้

ภาพที่ 34 การติดลวดลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. นำชุดที่ออกแบบไว้มาขยายขนาดเท่าจริงลงบนวัสดุแผ่นยางพารา จากนั้นตัดแผ่นยางพาราเป็นชิ้นส่วนของชุดแล้วนำมาเย็บประกอบตามแบบ

ภาพที่ 35 เย็บแผ่นยางพารา

9. นำลวดลายดอกไม้ผ้าปาเต๊ะที่เตรียมไว้ทากาวแล้วติดลงบนชุด โดยการติดจัดสรรลวดลายองค์ประกอบใหม่เพื่อให้ชิ้นงานเป็นมีสีสันหลากหลาย

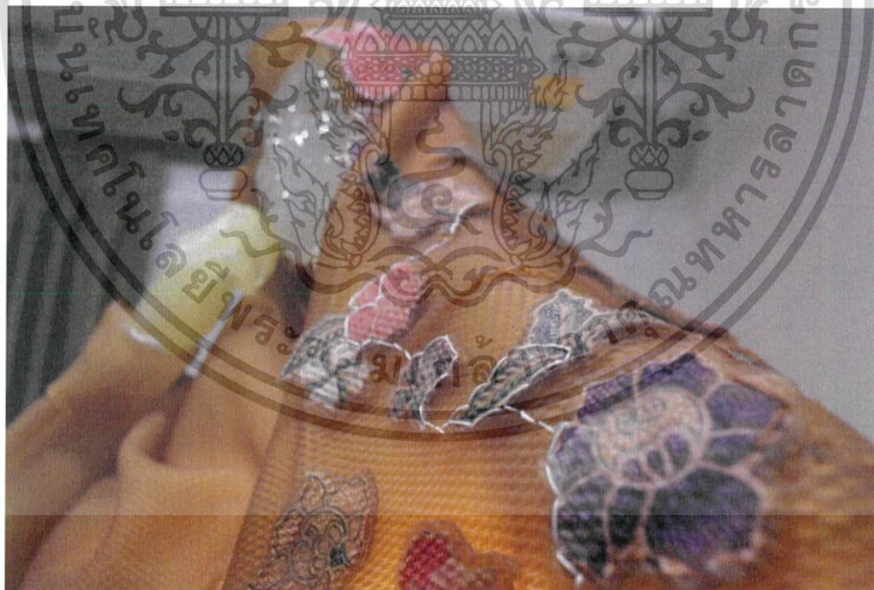
ภาพที่ 36 การติดลวดลายผ้าปาเต๊ะ

10. ขั้นตอนการเย็บลวดลายผ้าปาเต๊ะ ใช้เชือกเทียนในการเย็บเนื่องจากเชือกเทียนมีความเหนียวและเส้นหนาทำให้เห็นลวดลายจังหวะของการเย็บประติดประต่อที่สวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

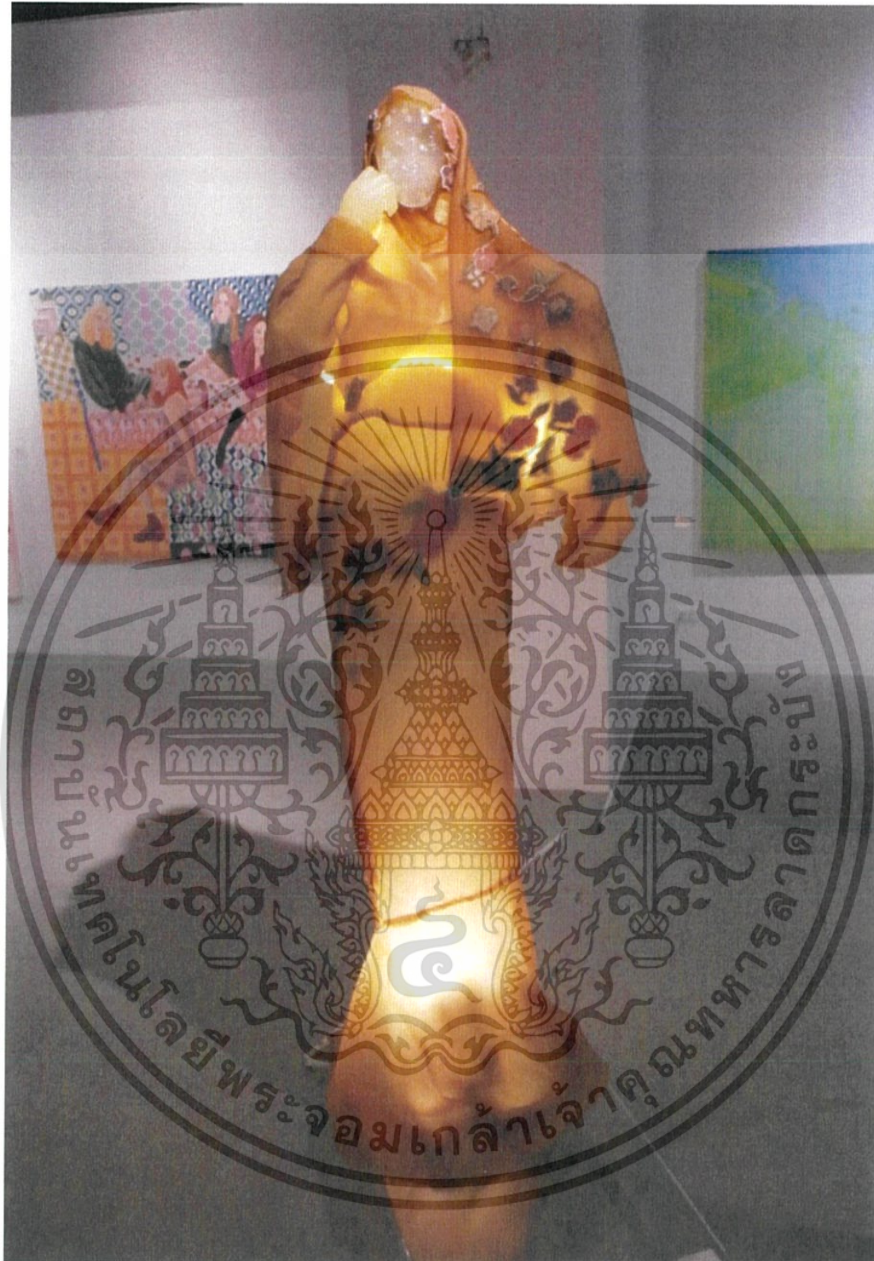
ภาพที่ 37 การเย็บลวดลาย

ภาพที่ 38 การเย็บลวดลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 39 ชิ้นงานเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานประติมากรรมของข้าพเจ้ามีทั้งหมด 3 ชิ้น เริ่มจากการสร้างสรรค์ข้าพเจ้าได้พูดถึงเรื่องราวความงามของผู้หญิง โดยแสดงออกผ่านกระบวนการหล่อโครงสร้างด้วยเรซิน โดยกำหนดขอบเขตรูปทรงของผู้หญิงอยู่ในลักษณะท่าทางของการยืนและการนั่ง โดยใช้วัสดุแผ่นยางพาราที่มาจากอาชีพหลักของทางภาคใต้และประดับด้วยลวดลายของผ้าปาเต๊ะ ทั้งหมดนี้สื่อถึงความเรื่องราวเป็นเอกลักษณ์ของผู้หญิงภาคใต้ได้อย่างชัดเจน

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

ผลงานโดยรวมมีลักษณะรูปแบบและรูปทรงของงานในแต่ละชิ้นมีความแตกต่างกัน แต่ใช้วัสดุหลักของงานเป็นแผ่นยางพาราในการสร้างสรรค์ผลงานเหมือนกันทุกชิ้น เนื่องจากสอดคล้องกับเรื่องราวและเนื้อหาในการนำเสนอของผลงานแต่ละชิ้น

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

เรื่องราวของความงามแบบธรรมชาติของผู้หญิงภาคใต้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของลักษณะ ผิวสีแทน ใบหน้าสวยคมตามธรรมชาติ เป็นความงามซึ่งไร้การปรุงแต่งและลักษณะการแต่งกายที่มีลวดลายของผ้าปาเต๊ะซึ่งเป็นผ้าพื้นบ้านของภาคใต้จึงเป็นเสน่ห์สีสันของผู้หญิงภาคใต้

ภาพที่ 40 ผู้หญิงภาคใต้

(ที่มา : <http://mpics.manager.co.th/pics/Images/557000010078702.JPEG>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 การแสดงออก (Expression)

ผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดนี้ มีการแสดงออกทางกายภาพของมนุษย์ ซึ่งเป็นรูปร่างของผู้หญิงในลักษณะท่าทางกริยาการยืน การนั่ง ต่างๆที่แสดงให้เห็นถึงบุคลิกที่เป็นความงามตามธรรมชาติของผู้หญิง

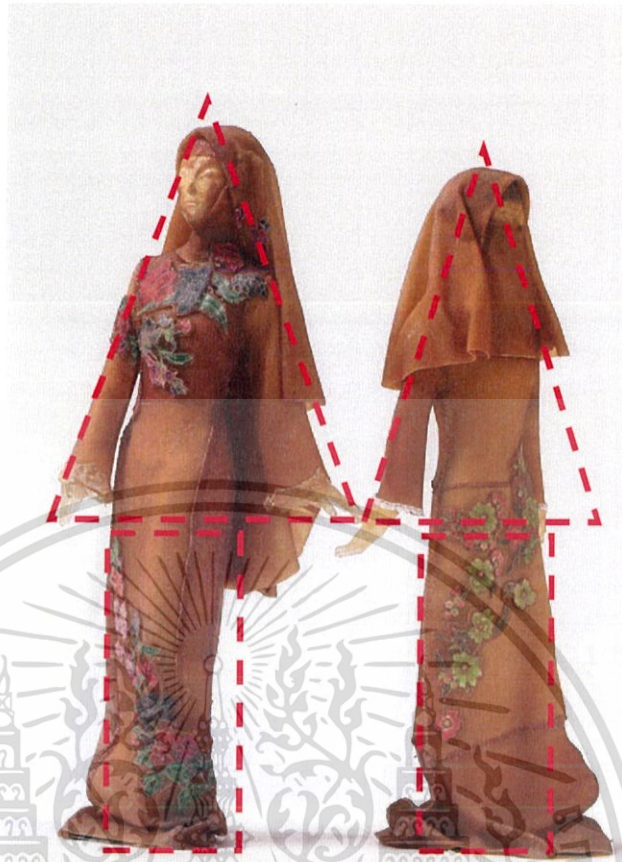

ภาพที่ 41 ท่าทางการยืน (ผลงานชิ้นที่ 1)

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ผลงานชุดที่ 1 รูปทรง (Forms)

รูปทรงจะมีมวล และปริมาตร เพราะสิ่งนี้ ทำให้เกิดมิติจริง (Physical Space) ที่ทำให้วัตถุนั้นมีความกว้าง ยาว ลึก ทำให้เกิดความรู้สึกแน่นทึบหรือเป็นกลุ่มเป็นก้อน ที่จับต้องได้ วัเคราะห์จะได้รูปที่ลักษณะเป็น 3 มิติ โดยนอกจากจะแสดงความกว้าง ความยาวแล้ว ยังมีความลึก หรือความหนา นูน ด้วยเช่น รูปทรงกลม ทรงสามเหลี่ยม ทรงกระบอก เป็นต้น

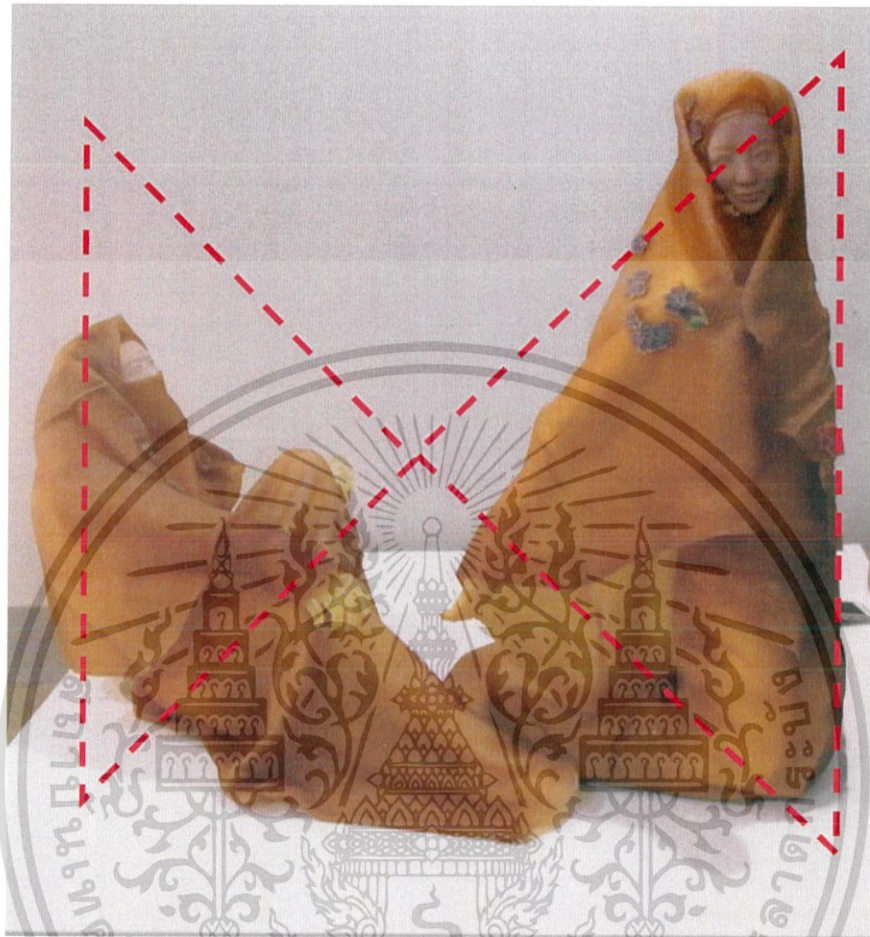

ภาพที่ 42 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงของผลงานชุดที่ 1

งานชุดที่ 1 เป็นรูปทรงคนที่มีโครงสร้างภายในเป็นสามเหลี่ยมและสี่เหลี่ยมประกอบกัน เป็นโครงสร้างหลัก จึงมีการดัดแปลงรูปทรงโดยวิธีการเพิ่มมวล และปริมาตรให้เกิดเป็นมวลผิวรูปทรงของมนุษย์

ชิ้นงานถูกจัดวางในตำแหน่งที่ห่างกันและมีความสัมพันธ์กันระหว่างรูปทรง แสดงถึงบุคลิกทำกิริยาท่าทางการยืนทำให้รูปทรงของงานชิ้นที่ 1 มีความเคลื่อนไหวในลักษณะท่าทางการยืนแบบธรรมชาติ

ผลงานชุดที่ 2 รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 43 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานชุดที่ 2

งานชุดที่ 2 ลักษณะของผลงานชุดนี้เป็นรูปทรงของคนที่มีโครงสร้างภายในเกิดจากรูปทรงสามเหลี่ยมมีจุดซ้อนทับของเส้นรูปทรงสามเหลี่ยม รูปทรงทั้งสองส่วนมีการเชื่อมต่อกันทำให้รู้สึกถึงความเคลื่อนไหวของรูปทรงมีความเสถียรภาพที่มั่นคงรวมถึงความสมดุลของงานชุดนี้ โดยผลงานชุดนี้มีความสัมพันธ์กันในด้านของเนื้อหาและถ่ายทอดออกมาเป็นเอกภาพของงานชิ้นนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชุดที่ 3 รูปทรง (Forms)

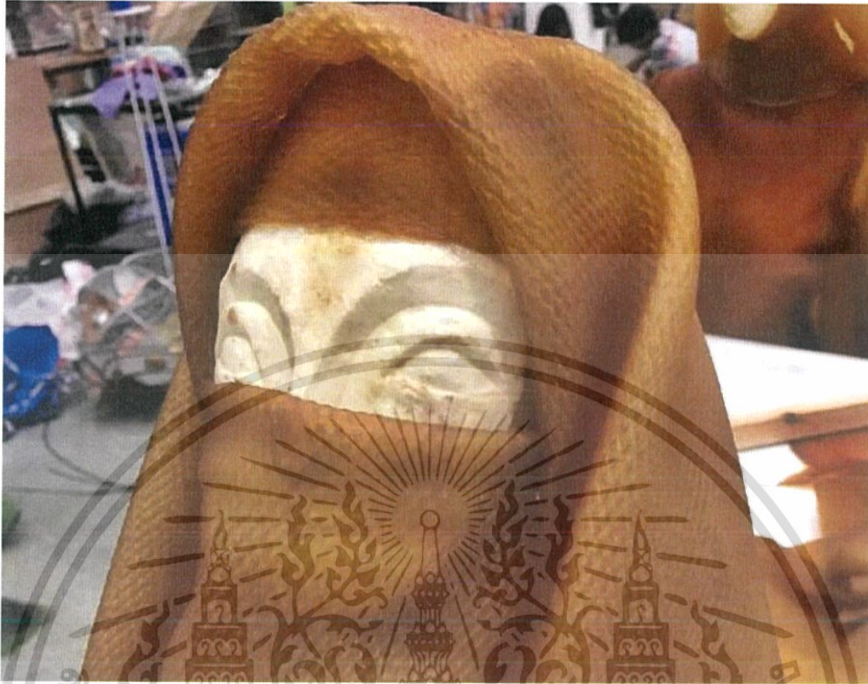
ภาพที่ 44 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานชุดที่ 3

งานชุดที่ 3 รูปทรงของคน โครงสร้างภายในเกิดจากรูปทรงสามเหลี่ยมซ้อนทับอยู่ด้านบนของรูปทรงสี่เหลี่ยมจึงเป็น โครงสร้างหลักประกอบกับฐานของงานที่มีจุดดึงดูดสายตาให้เห็นถึงความรู้สึกมั่นคงแข็งแรงในลักษณะท่าทางการยืนทำให้เกิดความเสถียรภาพของงานชิ้นนี้

ผลงานชุดนี้ได้ถูกจัดวางบนแท่นอะคริลิกใส ในลักษณะท่าทางการยืนทำให้รู้สึกถึงความโปร่งใส โปร่งแสง เหมือนตัววัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นรูปทรงของงานชุดนี้ โดยมีความสัมพันธ์กันในด้านของเนื้อหาและรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชุดที่ 1 พื้นผิว (Textures)

ภาพที่ 45 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 1

พื้นผิว หรือ ผิวสัมผัส (Texture) พื้นผิว หมายถึงบริเวณผิวนอกของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏให้เห็นรับรู้ได้ด้วยการ รับสัมผัสทางตา และกายสัมผัส ก่อให้เกิดความรู้สึกใน ลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น หยาบ ตะเอยด มันทาว ด้าน และขรุขระ พื้นผิว เป็นส่วนประกอบ (Element) ที่สำคัญของศิลปะ อันหนึ่งถูกนำมาใช้สร้างสรรค์ในงานทัศนศิลป์ในลักษณะต่าง ๆ มาใช้เพื่อสร้างสรรค์ ความงาม และประโยชน์ใช้สอย

ผลงานชุดนี้ประกอบด้วยลักษณะพื้นผิวหลากหลายรูปแบบซึ่งขึ้นอยู่กับการใช้เทคนิคแต่ละชิ้นส่วนของผลงาน ชิ้นส่วนของใบหน้าผลงานชิ้นที่ 1 มีลักษณะพื้นผิวเรียบ เมื่อสัมผัสจะให้ความรู้สึกคล้ายผิวมนุษย์มีความยืดหยุ่นเนื่องจากใช้วัสดุอย่างพารา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 46 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 1

ใช้แผ่นยางพาราเป็นวัสดุหลักของงานชิ้นนี้ โดยการนำมาตัดเย็บเป็นชุดแทนการใช้ผ้าเนื่องจากวัสดุแผ่นยางพารามีลักษณะเป็นพื้นคล้ายคลึงกับผ้า และมีพื้นผิวขรุขระของแผ่นยางพาราซึ่งเป็นพื้นผิวที่เกิดจากกระบวนการทำแผ่นยางพาราของคนภาคใต้

ภาพที่ 47 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 1

สำหรับพื้นผิวบริเวณมือ มีลักษณะเป็นพื้นผิวค่อนข้างเรียบ เนื่องจากวัสดุที่ใช้ในการหล่อมือคือเรซินใส ทำให้เกิดพื้นผิวมันวาว และมีความโปร่งแสงเมื่อมีแสงมากระทบ จึงมีความเหมาะสมกับวัสดุแผ่นยางพาราที่มีคุณสมบัติโปร่งแสงในงานชุดนี้

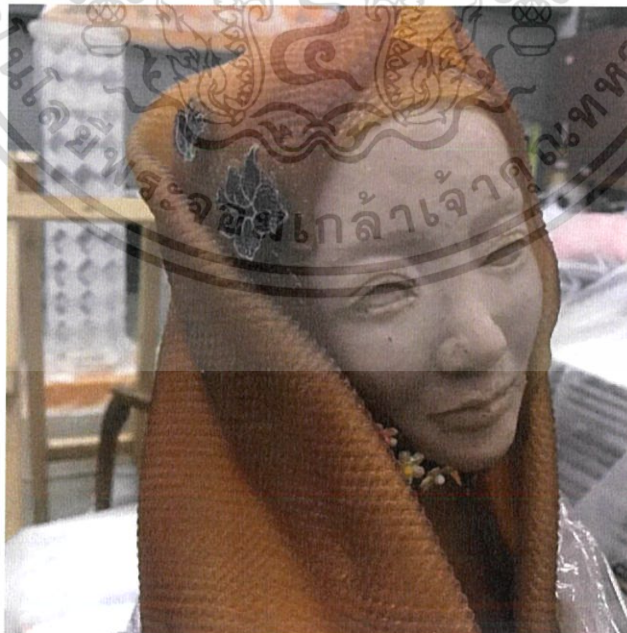
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชุดที่ 2 พื้นผิว (Textures)

ภาพที่ 48 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 2

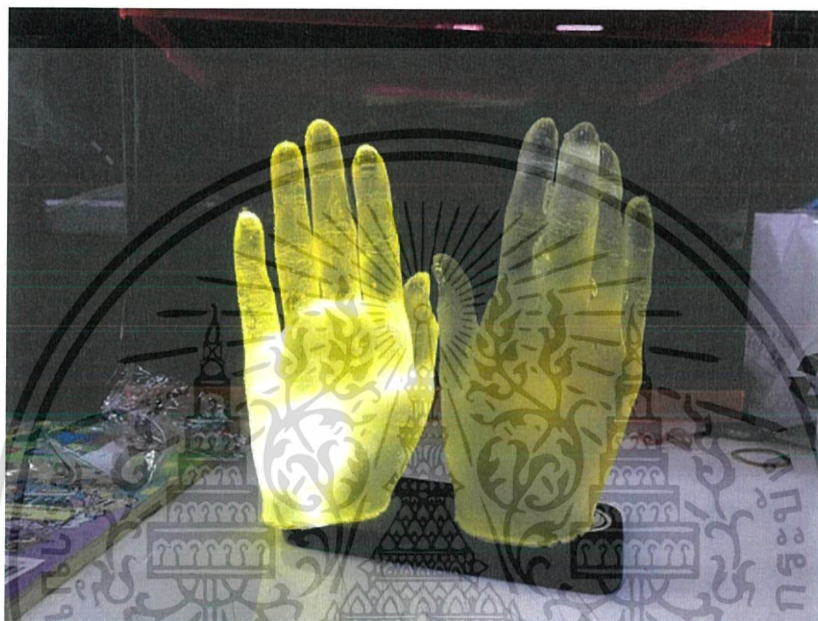
พื้นผิวในส่วนของใบหน้ามีความเรียบเนียนคล้ายกับหุ่นปูน ผลงานชิ้นนี้ทำจากวัสดุยางพารา จึงทำให้มีความยืดหยุ่นผิวสัมผัสคล้ายคลึงกับผิวมนุษย์ ใบหน้ามีส่วนที่โค้งมนตามทีลอกเลียนแบบจาก โครงสร้างใบหน้าของมนุษย์

ภาพที่ 49 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิวในส่วนของวัสดุที่นำมาทำเป็นผ้าคลุมมีความหยาบ และขรุขระตามร่องรอยของกระบวนการสร้างแผ่นยางทางภาคใต้ มีความยืดหยุ่นสูงสามารถนำมาจัดทรงแทนการใช้ผ้าได้ การใช้แผ่นยางพาราแทนผ้าสื่อถึงวัสดุที่มีอยู่มากทางภาคใต้ เป็นตัวเล่าเรื่องราวของผลงานโดยรวมทั้งหมด

ภาพที่ 50 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 2

พื้นผิวในส่วนของลักษณะมือทำจากกระบวนการหล่อเรซิน ซึ่งมีความเรียบเนียนตามต้นแบบการบิดงอของมือ สักส่วน และข้อมือส่วนของความนูน และส่วนที่เป็นร่องเล็ก ๆ มีความสมจริงเหมือนมือมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชุดที่ 3 พื้นผิว (Textures)

ภาพที่ 51 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 3

พื้นผิวใบหน้าของผลงานชิ้นนี้เกิดจากการหล่อเรซิน ทำให้มีความใส เรียบเนียน และมีความมันเงา ยังคงส่วนของความนูนของอวัยวะบนใบหน้าได้อย่างชัดเจน ลือถึงใบหน้าของต้นแบบที่มีใบหน้าเยาว์วัย

ภาพที่ 52 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 3

พื้นผิวในส่วนของลายผ้า ใช้ลวดลายผ้าปาเต๊ะมาเคลือบน้ำยาราวาให้ติดกับแผ่นยางพาราให้เป็นชิ้นเดียว มีความเรียบของยางพาราที่ได้เคลือบผิวไว้บาง ๆ ถูกประดับไว้บนผลงานทำให้เกิดลวดลายให้จากการจัดวางแบบใหม่ ลวดลายของผ้าที่นำมาคือผ้าพื้นเมืองที่คนภาคใต้นิยมใส่กันอย่างแพร่หลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 53 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 3

พื้นผิวในส่วนของวัสดุที่นำมาทำเป็นผ้าคลุมมีความหยาบ และขรุขระตามร่องรอยของกระบวนการสร้างแผ่นยางทางภาคใต้ มีความยืดหยุ่นสูงสามารถนำมาจัดทรงแทนการใช้ผ้าได้ การใช้แผ่นยางพาราแทนผ้าสื่อถึงวัสดุที่มีอยู่มากทางภาคใต้ เป็นตัวเล่าเรื่องราวของผลงานโดยรวมทั้งหมด

ภาพที่ 54 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวผลงานชุดที่ 3

พื้นผิวในส่วนของลักษณะมือทำจากกระบวนการหล่อเรซิน ซึ่งมีความเรียบเนียนตามต้นแบบการบิดงอของมือ สัดส่วน และข้อมือส่วนของความนูน และส่วนที่เป็นร่องเล็ก ๆ มีความสมจริงเหมือนมือมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชุดที่ 1 สี (Color)

ภาพที่ 55 ภาพแสดงการวิเคราะห์สีผลงานชุดที่ 1

สีของส่วนไบหน้ามีสีเหลืองอ่อนของน้ำยงพารา ซึ่งในปัจจุบันค่านิยมของผิขาวทำให้ผู้หญิงหลายคนหันมาดูแลดูแลตัวเองมีมากขึ้น ผู้หญิงในส่วนของทางภาคใต้จึงไม่ได้มีผิวคล้ำดังเช่นภาพในอดีต แต่ยังไม่ทิ้งความโครงสร้างไบหน้าที่ยังมีความคม อันเป็นเอกลักษณ์ของชาวภาคใต้

ภาพที่ 56 ภาพแสดงการวิเคราะห์สีผลงานชุดที่ 1

ส่วนของผ้าที่นำวัสดุของยางแผ่นเข้ามาทดแทน มีสีเหลืองไปจนถึงน้ำตาลอ่อนซึ่งเป็นสีที่ได้มาจากกระบวนการสร้างยางแผ่นของภาคใต้ สีน้ำตาลอ่อนให้ความรู้สึกถึงบรรยากาศถึงความอบอุ่น ซึ่งเชื่อมโยงกับผลงานที่ใช้แผ่นยางมาทดแทนผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 57 ภาพแสดงการวิเคราะห์สีผลงานชุดที่ 1

สีของความใสที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นนี้มาจาก การหล่อด้วยเรซินใส ลักษณะสีเหลืองอ่อนมีความโปร่งแสง แสดงถึงการกระทำที่มีความจริงใจเปิดเผย รักพวกพ้อง และเป็นมิตร ความโปร่งใสนั้นถูกเสริมด้วยสีเหลืองอ่อน แสดงถึงความเป็นมิตร สดใสร่าเริง มีความสุข ซึ่งเป็นสีที่มีพลังอยู่ในตัวของผู้หญิงทุกคน

ผลงานชุดที่ 2 สี (Color)

ภาพที่ 58 ภาพแสดงการวิเคราะห์สีผลงานชุดที่ 2

สีของส่วนใบหน้ามีสีเหลืองอ่อนของน้ำยารพาที้แห้งแล้ว ซึ่งในปัจจุบันค่านิยมของผิวขาวทำให้ผู้หญิงหลายคนหันมาดูแลดูแลตัวเองมีมากขึ้น ผู้หญิงในส่วนของทางภาคใต้จึงไม่ได้มีผิวคล้ำดังเช่นภาพในอดีต แต่ยังไม่ทิ้งความโครงสร้างใบหน้าที่ยังมีความคม อันเป็นเอกลักษณ์ของชาวภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 59 ภาพแสดงการวิเคราะห์หัตถ์ผลงานชุดที่ 2

ส่วนของผ้าที่นำวัสดุของยางแผ่นเข้ามาทดแทน มีความพลิ้วคล้ายกันกับผ้าแผ่นยางพาราที่มีสีเหลืองไปจนถึงน้ำตาลอ่อน ให้ความรู้สึกอบอุ่น เป็นมิตร มีสติปัญญา ทำให้สีนั้นมีความเข้ากับคอนเซปงานโดยตรง

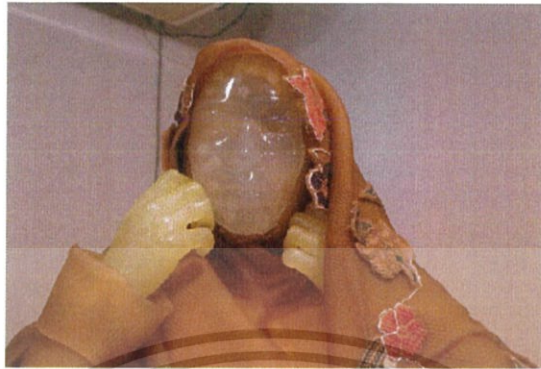

ภาพที่ 60 ภาพแสดงการวิเคราะห์หัตถ์ผลงานชุดที่ 2

สีของความใสที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นนี้มาจาก การหล่อด้วยเรซินใส ลักษณะสีเหลืองอ่อนมีความโปร่งแสง ซึ่งเป็นสีที่มีพลังของความสดใส ร่าเริง ความเบิกบาน เป็นมิตร ที่มีอยู่ในตัวของผู้หญิงทุกคน แสดงถึงการกระทำที่มีความจริงใจเปิดเผย รักพวกพ้อง และเป็นมิตรต่อคนรอบข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชุดที่ 3 สี (Color)

ภาพที่ 61 ภาพแสดงการวิเคราะห์สีผลงานชุดที่ 3

สีในส่วนของใบหน้าต่างจากผลงานชิ้นอื่นอย่างเห็นได้ชัด จากการเลือกใช้วัสดุในกระบวนการหล่อเรซิน เลือกว่าจะทำให้มีความโปร่งแสง อันแสดงออกถึงใบหน้าของหญิงสาวที่มีความใสซื่อบริสุทธิ์ มีความจริงใจต่อผู้อื่นอย่างเปิดเผย

ภาพที่ 62 ภาพแสดงการวิเคราะห์สีผลงานชุดที่ 3

สีที่เกิดจากลายของผ้าปาเต๊ะบ่งบอกถึงวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวภาคใต้ เนื่องจากเป็นลายผ้าที่มีความเป็นเอกลักษณ์ และเป็นที่ยอมรับของผู้หญิงภาคใต้ มีสีสันสดใสสวยงาม มีลวดลายที่หลากหลาย และมีความประณีตทำให้มีความโดดเด่นสะดุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 63 ภาพแสดงการวิเคราะห์สีผลงานชุดที่ 3

ส่วนของผ้าที่นำวัสดุของยางแผ่นเข้ามาทดแทน มีสีเหลือง ไปจนถึงน้ำตาลอ่อนซึ่งเป็นสีที่ได้มาจากธรรมชาติ ด้วยกระบวนการสร้างยางแผ่นของภาคใต้ สีน้ำตาลอ่อนให้ความรู้สึกถึงบรรยากาศถึงความอบอุ่นที่มีต่อผู้อื่น ครอบคลุม และคนรอบข้าง บ่งบอกถึงนิสัยของความรักพวกพ้องของชาวภาคใต้ได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 64 ภาพแสดงการวิเคราะห์สีผลงานชุดที่ 3

สีของความใสที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นนี้มาจากการหล่อด้วยเรซินใส ลักษณะสีเหลืองอ่อนมีความโปร่งแสง แสดงถึงความเป็นมิตร สดใสร่าเริง มีความสุข สมวัยของเด็กผู้หญิง ทั้งนี้สีเหลืองยังแสดงถึงการกระทำที่มีความจริงใจเปิดเผย รักพวกพ้อง และเป็นมิตรต่อผู้อื่นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การสร้างสรรคผลงานศิลปะจำเป็นต้องจัดองค์ประกอบเป็นหลักสำคัญสำหรับการจัดองค์ประกอบศิลป์ภายในงาน เพื่อให้เข้าใจในส่วนต่างๆของผลงานศิลปะทั้งคุณค่าทางด้านรูปทรง เกิดจากการใช้ เส้น สี รูปร่าง พื้นผิว มาจัดเข้าด้วยกันจึงเกิดความงามขององค์ประกอบศิลป์

ภาพที่ 65 ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชุดที่ 1

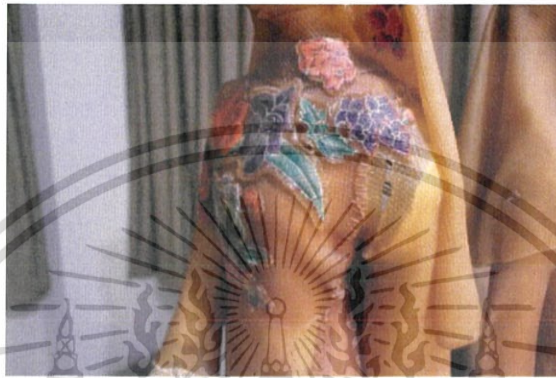
4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของงานชิ้นนี้ เกิดจากรูปทรงของคนทั้งสองคน และการใช้วัสดุของแผ่นยางพาราซึ่งเป็นวัสดุหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน จึงเกิดความลงตัว สามารถอยู่ด้วยกันได้จึงทำให้งานชิ้นนี้กลมกลืนดูเป็นอันหนึ่งอันเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

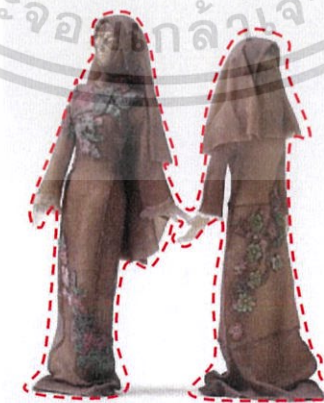
ได้นำผ้าพื้นบ้านของภาคใต้คือ การใช้ผ้าปาเต๊ะที่มีลวดลายของดอกบุหงา ระบาย หลากหลาย รูปแบบมาผสมผสานกัน มีการจัดวางลวดลายสลับกันเพื่อให้เกิดลวดลายแปลกใหม่จากเดิมและ ขนาดของดอกบุหงา ระบาย ที่ต่างกัน จึงเกิดความหลากหลายของลวดลายผ้าปาเต๊ะแบบใหม่ใน ผลงาน

ภาพที่ 66 ความหลากหลายของลวดลายชุดที่ 1

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบของงานชิ้นนี้ มีการจัดวางรูปทรงของคนสองคนที่อยู่ในลักษณะท่าทาง ของผู้หญิงสองคนยืนหันหน้าออกจากกันแต่มีการจับมือกันและมีระยะห่าง ทิศทางของรูปทรงที่ เหมาะสม โดยมีการจัดลักษณะท่าทาง การจับมือกันให้อยู่ระหว่างกลาง เพื่อสร้างความสมดุลให้ เกิดขึ้นภายในงาน

ภาพที่ 67 ความสมดุลของงานชุดที่1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงานข้าพเจ้ามีรูปทรงของคนเป็นรูปทรงหลัก ซึ่งแต่ละสัดส่วนเกิดจากการประกอบกันของ โครงสร้างภายในของรูปทรงเรขาคณิต ที่มีการนำรูปทรงสี่เหลี่ยมมาใช้ประกอบ ในลักษณะท่าทางของรูปแบบผลงานจนเกิดเป็นรูปทรงของคน มีการใช้วัสดุแผ่นยางพาราตัดเป็น ชิ้นส่วนเพื่อนำมาเย็บประกอบกันเป็นชุดของผู้หญิง โดยอาศัยจังหวะการเย็บและการจัด องค์ประกอบ ทำให้ชิ้นงานเกิดความกลมกลืนมีความเป็นสัดส่วนที่ประสานกันได้อย่างสมดุล

ภาพที่ 68 สัดส่วนของงานชุดที่ 1

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าเลือกใช้วัสดุธรรมชาติที่เกิดจากอาชีพหลักของคนภาคใต้มาประกอบสร้างสรรค์เป็น ผลงาน ทำให้ตัววัสดุแผ่นยางพาราที่นำมาใช้ในงานมีความโดดเด่นด้วยคุณสมบัติของตัววัสดุเอง ลักษณะของวัสดุที่นำมาใช้ มีพื้นผิวขรุขระ เกิดจากกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม เพื่อนำไปใช้ในการแปรรูป ทำให้วัสดุของผลงานมีความโดดเด่น

ภาพที่ 69 ความเป็นเด่นผลงานชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวของผลงานชุดนี้ เกิดจากโครงสร้างภายในรูปทรงคนที่มีลักษณะท่าทางในการยื่นจับมือกัน โดยหันหน้าออกจากกัน เพื่อให้เห็นถึงอิริยาบถของผู้หญิงที่กำลังดึงมือ ชักชวนให้ความสนใจกับบางสิ่งบางอย่างที่อยู่ตรงหน้า โดยมีการจัดวางองค์ประกอบของรูปทรงให้ยื่นในตำแหน่งที่มีระยะห่างของมือชนกันพอดี ทำให้ผลงานชิ้นนี้เกิดความเคลื่อนไหวของรูปทรง

ภาพที่ 70 ภาพวิเคราะห์ห้องค์ประกอบผลงานชุดที่ 2

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ข้าพเจ้าเลือกใช้วัสดุที่มีคุณสมบัติ ให้ความรู้สึกของแต่ละวัสดุที่นำมาใช้ในผลงานมีความคล้ายกันทั้งสี และพื้นผิว สามารถทำให้ผลงานถูกถ่ายทอดออกมาผ่านตัววัสดุที่มีความกลมกลืนกันได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในงานชิ้นนี้เกิดจากลักษณะท่าทางของรูปทรงคน การนั่งของคนทั้งสองคนที่มีลักษณะการนั่งที่แตกต่างกันดังภาพผลงาน จึงทำให้ผลงานเกิดความหลากหลายทางด้านรูปทรงที่มีลักษณะแตกต่างกัน

ภาพที่ 71 ท่าทางการนั่งคนที่ 1

ภาพที่ 72 รูปทรงการนั่งคนที่ 2

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

เกิดจากการจัดทิศทางของรูปทรงคนในท่าทางที่แตกต่างกันทั้งสองคน โดยการจัดวางลักษณะรูปทรงของผู้หญิงซ้ายมือของภาพนี้มีการนั่งเอนตัวไปข้างหลัง และมือฝั่งซ้ายจับเข้าเพื่อให้การทรงตัวไม่ล้ม โดยการยื่นมือข้างขวาเพื่อไปจับมือกับผู้หญิงอีกคนที่อยู่ฝั่งขวามือของรูป ทั้งสองคนอยู่ในลักษณะท่าทางที่กำลังจะจับมือกัน แต่ด้วยลักษณะท่าทางของแต่ละคนที่ต่างกันในอิริยาบถท่าทางทำให้น้ำหนักขององค์ประกอบโดยรวมมีความสมดุลในผลงาน

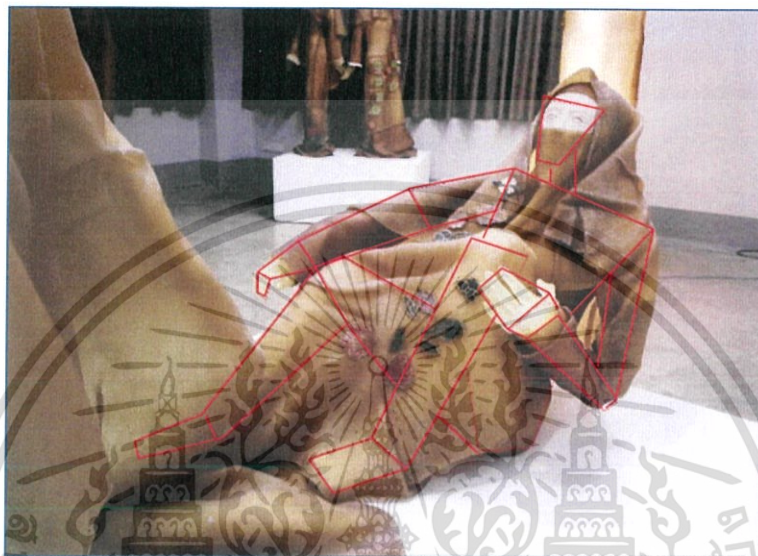

ภาพที่ 73 ความสมดุลของงานชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

ผลงานชุดนี้เป็นสัดส่วนของรูปทรงคนผลงานทั้งสองชิ้นมีขนาดลำตัวที่แตกต่างกัน เนื่องจากลักษณะท่าทางการนั่งที่ไม่เหมือนกันของทั้งสองคน โดยมีโครงสร้างภายในเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมของแต่ละสัดส่วนมาประกอบกันเป็นรูปทรงคน จึงทำให้งานชิ้นนี้มีสัดส่วนไม่เท่ากัน

ภาพที่ 74 สัดส่วนของคนผลงานชุดที่ 2

ภาพที่ 75 สัดส่วนของคนผลงานชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

การนำเสนอทรวดทลายของผลงานชุดนี้ ได้แรงบันดาลใจมาจากความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่นของคนภาคใต้ ที่มีการใช้ผ้าปาเต๊ะเป็นเครื่องนุ่งห่มในชีวิตประจำวัน โดยมีลักษณะของทรวดทลายดอกบุหงา ราชยา ที่มีสีส้มสดใสและมีรูปแบบของดอกที่หลากหลาย นำมาจัดเรียงทรวดทลายใหม่เพื่อให้เข้ากับผลงาน จึงทำให้งานชุดนี้มีความโดดเด่นของทรวดทลายที่นำมาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 76 ทรวดทลายงานชุดที่ 2

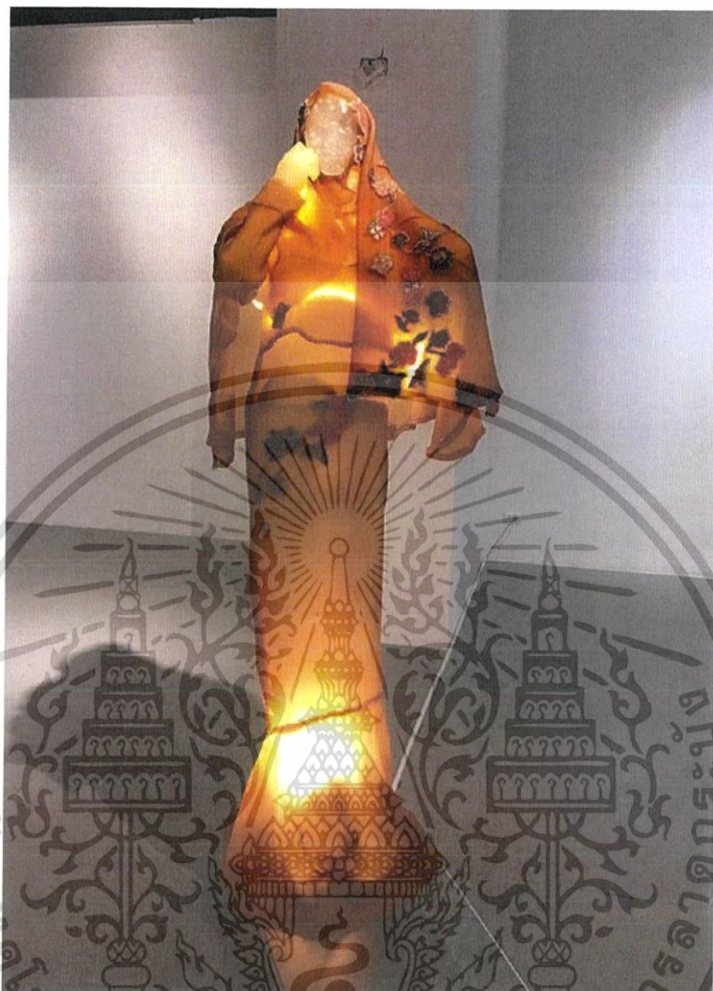
4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวภายในงานชุดนี้เกิดจากโครงสร้างภายในที่มีลักษณะท่าทางของคนที่ถูกจัดวางในท่ามกลางที่แตกต่างกันดังภาพผลงาน และมีทิศทางในการจัดวางรูปทรงของคนทั้งสองคนในตำแหน่งที่ติดกันด้วยลักษณะผู้หญิงทั้งสองคนมีการเอนตัวเพื่อยื่นมือจับกัน ทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวในผลงานชุดนี้

ภาพที่ 77 ความเคลื่อนไหวผลงานชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 78 ภาพวิเคราะห์ห้องค์ประกอบผลงานชุดที่ 3

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของงานชุดนี้เกิดจากการนำวัสดุหลักของแผ่นยางพารามาใช้และวัสดุอื่นๆ ที่มีคุณสมบัติโปร่งแสงนำมาประกอบสร้างสรรค์ร่วมกันเป็นผลงานชุดนี้ ทำให้ผลงานชุดนี้ดูมีความกลมกลืนเข้ากันของวัสดุต่างๆ ที่เลือกนำมาใช้สร้างสรรค์ในผลงานได้อย่างลงตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

การใช้ลวดลายของผ้าปาเต๊ะซึ่งเป็นผ้าพื้นบ้านของภาคใต้ มีลักษณะลวดลายของดอกบุหงา ราชา หลากหลายขนาดและรูปแบบที่มีสีสันต่างกัน ได้ถูกนำมาจัดเรียงเรียงองค์ประกอบใหม่เพื่อให้เกิดเป็นลวดลายที่น่าสนใจ โดยการสลับสีเส้นแตกต่างกันไป และลวดลาย จนเกิดความหลากหลาย ความแปลกใหม่ของลวดลายที่มีการประยุกต์ใช้ในผลงานชุดนี้ได้อย่างหลากหลาย

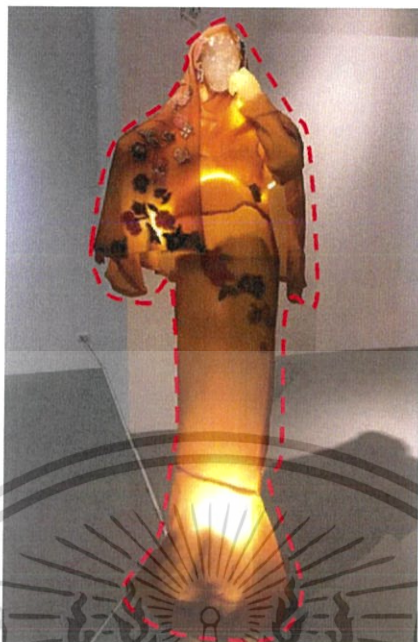

ภาพที่ 79 ลวดลายงานชุดที่ 3

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

ลักษณะรูปทรงการขึ้นของคนในงานชุดนี้ถูกจัดทำทางของรูปทรงให้มีความสมดุลในชิ้นงาน โดยลักษณะท่าทางการขึ้นของผู้หญิงที่กำลังยกแขนสองข้างขึ้น ใช้มือจับผ้าคลุมหัวในลักษณะท่าทางการขึ้นก้าวขาออกไปข้างหน้าเพียงเล็กน้อย จึงทำให้รูปทรงของงานชุดนี้มีน้ำหนักที่สมดุล

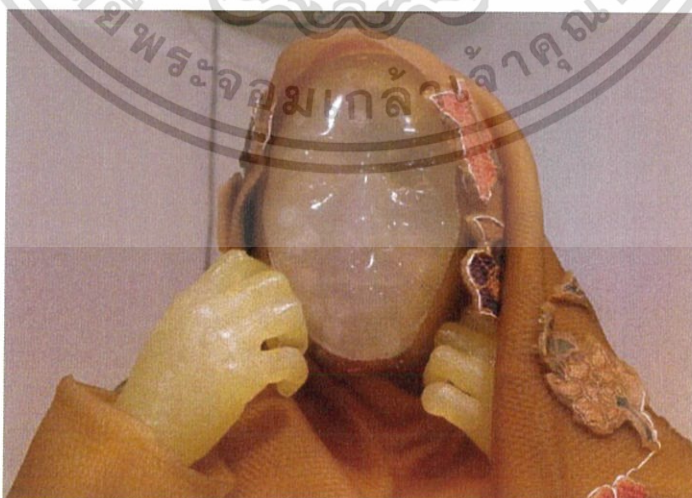
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 80 ความสมดุลของรูปทรงงานชุดที่ 3

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในงานชิ้นนี้มีการใช้วัสดุในแต่ละสัดส่วนที่แตกต่างกัน ได้แก่ สัดส่วนของใบหน้าและมือของคนใช้การหล่อเรซินใส และสัดส่วนของชุดผู้หญิงใช้วัสดุจากแผ่นยางพาราแต่ด้วยวัสดุเหล่านี้ที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานเนื่องจากวัสดุมีความโปร่งแสงเหมือนกันจึงทำให้งานดูมีความกลมกลืนเข้ากันของสัดส่วน

ภาพที่ 81 สัดส่วนของใบหน้าและมือ ผลงานชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 82 สักส่วนของผ้าคลุม ผลงานชุดที่ 3

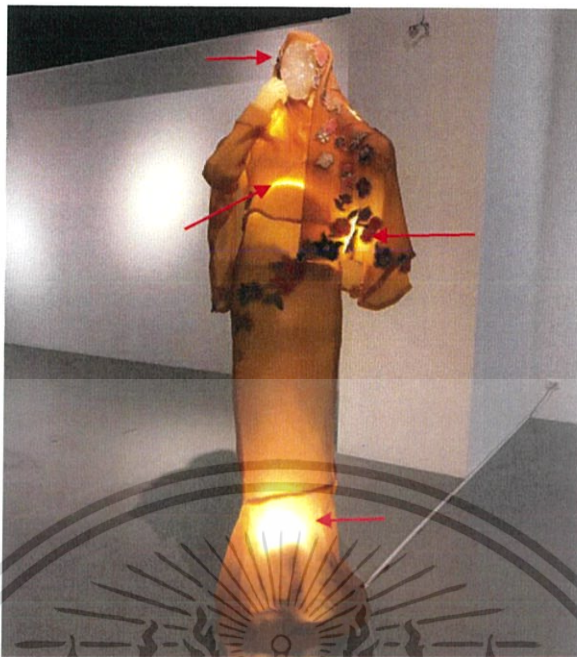
ภาพที่ 83 สักส่วนของชุดผู้หญิง ผลงานชุดที่ 3

ภาพที่ 84 สักส่วนของชุดผู้หญิง ผลงานชุดที่ 3

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

การใช้วัสดุหลากหลายที่มีคุณสมบัติโปร่งแสงมาประกอบสร้างสรรค์เข้าด้วยกัน ทำให้งานชุดนี้มีความโดดเด่นของตัววัสดุมีการใช้ไฟภายในชิ้นงานเพื่อให้เห็นความโปร่งแสงของคุณสมบัติวัสดุหลักได้อย่างชัดเจน และมีโทนสีเหลืองครอบคลุมทั้งชิ้นงานอย่างสมบูรณ์

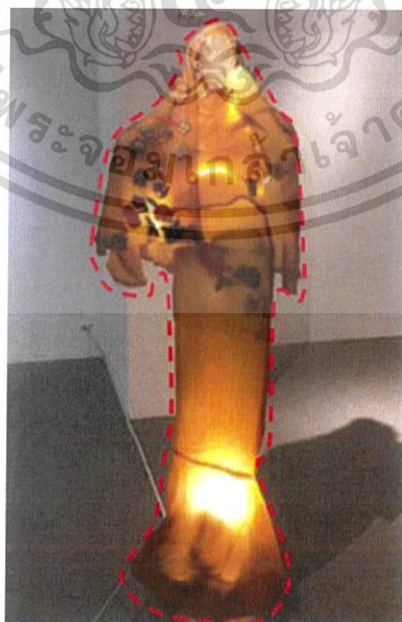
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 85 ความโปร่งแสงของวัสดุ ผลงานชุดที่ 3

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวภายในงานชิ้นนี้เกิดจากโครงสร้างของชิ้นงานภายในที่มีลักษณะ ทำทาง กริยา การกระทำ ของผู้หญิงในท่าทางการยืนขาก้าวออกไปข้างหน้าเล็กน้อย เหมือนกำลังจะก้าวขาเดิน โดยมือทั้งสองข้างจับผ้าคลุมหัว ทำให้งานชุดนี้เกิดการเคลื่อนไหวทางด้านของรูปทรงในผลงาน

ภาพที่ 86 ความเคลื่อนไหวของผลงานชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ในการสร้างศิลปะนิพนธ์ ในหัวข้อ “เสน่ห์ สีสัน สาวใต้” ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอบทสรุปด้านความงามของผู้หญิงภาคใต้ ผู้หญิงเป็นเพศที่ชอบความงามเป็นชีวิตจิตใจ ปัจจุบันนี้มีการทำศัลยกรรมมากขึ้น และมักจะกำหนดความงามเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกสังคมกำหนดไว้ว่าเป็นความงาม ที่สังคมชื่นชม ตามกระแสค่านิยมทำให้ผู้หญิงไทยเรายุคปัจจุบันนี้ขาดความมั่นใจ เมื่อเห็นผู้หญิงคนอื่นมีหน้าตาสวยกว่าจะต้องสวดติดกระแสนิยมการทำศัลยกรรมความงามเอกลักษณ์ของผู้หญิงทางภาคใต้ที่มีใบหน้าสวยคมตามธรรมชาติ ซึ่งแท้จริงแล้ว ยังมีความงามจากภายในหรือจากอุปนิสัยใจคอที่ดี อ่อนโยน อ่อนหวาน จิตใจดี และมีเมตตา นับเป็นความสวยงามที่สร้างเองได้จากภายใน และยังสะท้อนให้บุคลิกของผู้หญิงมีเสน่ห์และมีคุณค่าในตัวเองอย่างมาก

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในครั้งนี้ ได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนการสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ โดยการเลือกเทคนิคที่มีความเหมาะสมกับแนวความคิด มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เทคนิคที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะในครั้งนี้ มีหลายหลายเทคนิค โดยเลือกใช้ตามความเหมาะสมกับชิ้นงานและแนวความคิด แต่เทคนิคที่ใช้เป็นหลักคือ การแสดงออกผ่านกระบวนการหล่อ โครงสร้างด้วยเรซิน โดยกำหนดขอบเขตรูปทรงของผู้หญิงอยู่ในลักษณะท่าทางของการยืนและการนั่ง โดยใช้วัสดุแผ่นยางพาราที่มาจากอาชีพหลักของทางภาคใต้ประกอบเป็นชุดของผู้หญิงและประดับด้วยลวดลายของผ้าปาเต๊ะ ทั้งหมดนี้สื่อถึงความเรื่องราวเป็นเอกลักษณ์ของผู้หญิงภาคใต้ได้อย่างชัดเจน ดังนั้นจะเห็นได้จากการพัฒนาผลงานอย่างเป็นระยะ

ตั้งแต่ระยะที่ 1 มีการเก็บรวบรวมข้อมูล นำมาเสริมสร้างจินตนาการในการพัฒนาผลงานจนเกิดเป็นแนวความคิด และนำแนวความคิดที่ได้มาสร้างสรรค์เป็นภาพร่าง เพื่อยืนยันแนวความคิดและแก้ไขปรับปรุง จนได้ภาพร่างที่มีความสมบูรณ์ที่สุด เพื่อนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ

ระยะที่ 2 มีการพัฒนาผลงานมากยิ่งขึ้นทั้งทางด้าน รูปแบบ วิธีการ เทคนิคจนเกิดเป็นความน่าสนใจ มีการสร้างสรรค์รูปทรงจนเกิดเป็นลักษณะเฉพาะคน มีการแสดงออกทางกายภาพของ

มนุษย์ ซึ่งมีรูปร่างของผู้หญิงในลักษณะท่าทางต่างๆ แสดงให้เห็นถึงลักษณะความงามที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

ระยะที่ 3 ประสิทธิภาพในการทำงานเริ่มจากการศึกษาหาข้อมูล ทั้งวิธีการทำงานด้วยเทคนิคแบบต่างๆ วัสดุที่สามารถนำมาใช้ได้ กระบวนการเทคนิคต่างๆที่มีความน่าสนใจ จนเกิดเป็นเทคนิคที่มีความสมบูรณ์ สามารถนำมาพัฒนาเป็นผลงานศิลปะประดิษฐ์ชิ้นนี้

ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากโครงสร้างของชิ้นงานที่ไม่มั่นคงเนื่องจากเกิดปัญหาจากขั้นตอนการทำงานที่ไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หากแก้ไขข้อบกพร่องนี้ได้จะสามารถลดระยะขั้นตอนการทำงานได้สั้นลงและจะมีระยะเวลาในการแก้ไขโครงสร้างชิ้นงานสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Is This The Most Terrifying Clothing Line Ever?. [Online]. Available :

<http://www.boredpanda.com/scary-human-leather-clothing-cd-gain-kayla-arena/>

ความรู้เรื่องผ้าปาเต๊ะ. [Online]. Available :

www.ah-batik.com/webboard-th-75862-1344366-ความรู้เรื่องผ้าปาเต๊ะ.html

ค่านิยมเกี่ยวกับผู้หญิง. [Online]. Available : http://www.oocities.org/thai_lit/values.htm

“จักรของแม่ ศิลปะเย็บปักผ้าของฉัน”. [Online]. Available :

<http://www.manager.co.th/celebonline/viewnews.aspx?NewsID=9570000090405>

ทัศนคติผู้หญิงที่มีต่อค่านิยมความงาม. [Online]. Available : <http://women.sanook.com/blog/5791/>

โนริ โกะ เอ็น โด. [Online]. Available :

<https://soclaimon.wordpress.com/2012/01/14/โนริ-โกะ-เอ็น-โด-ศิลปินผู้/>

วัฒนธรรมการแต่งกายของคนภาคใต้. [Online]. Available :

<http://www.thaigoodview.com/node/48432>

วัฒนธรรมภาคใต้. [Online]. Available : <http://shashair.blogspot.com/>

สุนทรียศาสตร์และสุนทรียภาพ. [Online]. Available : <https://www.gotoknow.org/posts/292695>

อุ๋นใจ เจียมบุรณะกุล. วาทกรรม “ความสวย” และการต่อรองอัตลักษณ์วัฒนธรรมบริโภคนิยม. [Online]. Available :

[Online]. Available :

http://journal.soc.cmu.ac.th/issue_upload/89700%201445849514.pdf

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน Charming of Southern Girl I ,2560

เทคนิค Casting Fiberglass and Sewing Rubber sheet

ขนาด 120 x 80 x 40 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

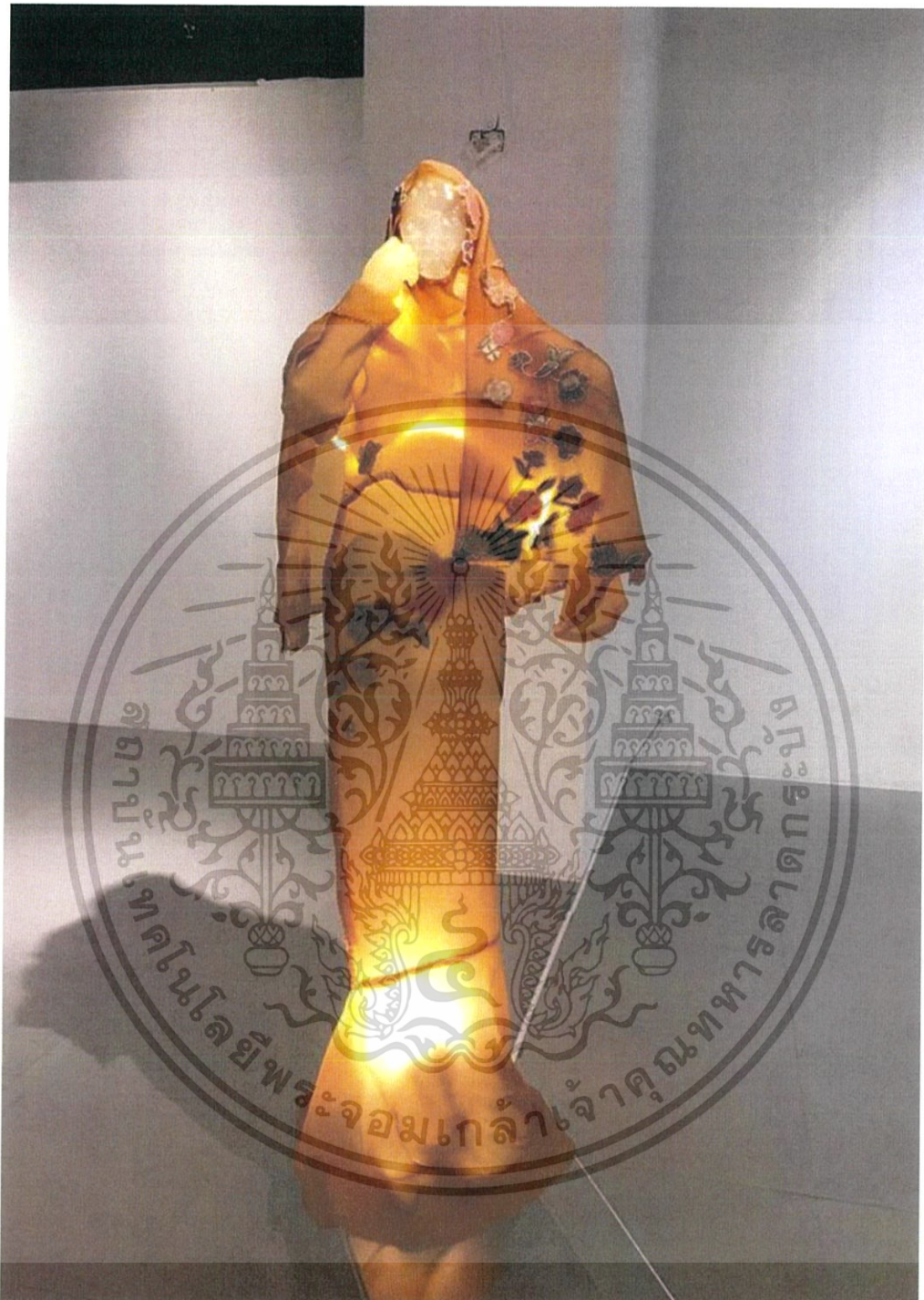

ชื่อผลงาน Charming of Southern Girl II , 2017

เทคนิค Casting Fiberglass and Sewing Rubber sheet

ขนาด 100 x 50 x 120 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Charming of Southern Girl III , 2017

เทคนิค Casting Fiberglass and Sewing Rubber sheet

ขนาด 200 x 70 x 80 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาวณัฐรญา เกียนสุย
 วัน เดือน ปีเกิด 14 ธันวาคม 2537 ที่สงขลา
 ที่อยู่ บ้านเลขที่ 65 หมู่ที่ 3 ตำบลท่าไพล อำเภอเทพา สงขลา 90260
 โทร.0-9298-72056
 ประวัติการศึกษา 2553-2555 วิทยาลัยช่างศิลป์
 2556-2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาประติมากรรม

ประวัติผลงาน

- 2557 - นิทรรศการภาพพิมพ์เทคนิคอิชซึ่ง black and white ณ หอศิลป์พระจอม
 - นิทรรศการจิตรกรรม สุขขีสุขโข ณ หอศิลป์พระจอม
 - เข้าร่วมประกวดเรือประดับไฟฟ้า ททท.
- 2558 เข้าร่วมกิจกรรมเกษิน 9 สถาบัน ณ มหาวิทยาลัยทักษิณสงขลา
- 2560 นิทรรศการศิลปะนิพนธ์ ณ หอศิลป์ G23 มหาวิทยาลัย มศว. ประสานมิตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้